DE
ZANGVOGELTJES,

vroeger uitgegeven onder den titel HERFSTBLOEMEN.

ZES EN TWINTIG

TWEE- EN DRIESTEMMIGE LIEDEREN

VOOR DE JEUGD,

VAN

FRANZ ABT.

Vrij gevolgd naar het Hoogduitsch

DOOR

J. P. REGEER.

7e Stukje.

TWEEDE DRUK.

ROTTERDAM,
WENK & BIRKHOFF.
1899.

VOORBERICHT.

„De kunst kent geen vaderland." Dit mag ook ten onzent toegepast worden op de Liederen voor de Jeugd van FRANZ ABT, waarvan reeds zoo velen bij den Uitgever dezes in de „Zangvogeltjes" verschenen.

Thans, bij het einde zijner muzikale loopbaan, heeft de Componist eene Bloemlezing verzameld van de nieuwste zijner melodieën. Erkentelijk voor de groote belangstelling, die zijn vroegere arbeid hier ondervinden mocht, biedt hij ook deze Liederen der Nederlandsche Jeugd als een aandenken aan.

Dat deze gave eene even vriendelijke ontvangst vinden moge als de vroegere „Zangvogeltjes", is de bescheiden wensch van Vertaler en Uitgever.

INHOUD.

No. 1. *Avondlied.
" 2. *Dansliedje.
" 3. *Vrouw Zwaluw.
" 4. *Woud-Concert.
" 5. *Lenteregen.
" 6. *Beurtzang.
" 7. *De Molen.
" 8. Dansliedje.
" 9. Avondvrede.
" 10. Lenteweelde.
" 11. Woudrust.
" 12. Uitnoodiging.
" 13. *Het bloemenbal.
" 14. Lentezang.
" 15. Den Heer zij lof en eer!
" 16. *In éénen nacht!
" 17. Heer Lijster! sprak de Vink.
" 18. *In den Nacht.
" 19. Lente's aankomst.
" 20. Gewandeld!
" 21. Marschliedje.
" 22. Danklied.
" 23. *De Jaargetijden.
" 24. Natuur, wat zijt ge toch schoon!
" 25. *Hoe schoon is de Mei!
" 26. In 't harte van de baren.

NB. De met een * geteekende Nummers zijn twee-, de overige driestemmig.

1. Avondlied.

Zeer rustig.

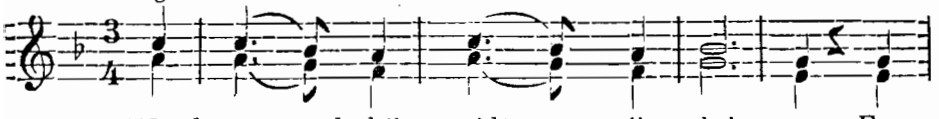

1. 't Wordt a - vond; hij spreidt weer zijn slui - er, En
2. De zon daalt met pur - pe - ren stra - len Ter
3. Der kin-dren ge - be - den ook rij - zen Eer-
4. Nu heerscht er rust en vre - de; 'tSlaapt

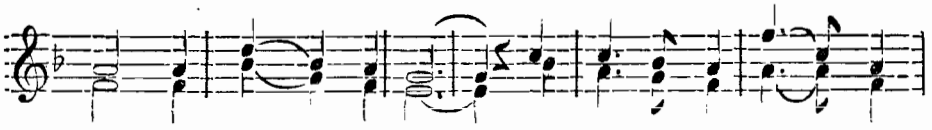

1. dekt er de aar-de meê toe. De vo - gel-kens al-len, zij
2. ruste in 't wes - ten neer; En vrien-de-lijk rijst aan den
3. bie - dig op tot den Heer, En staamlen Hem dank voor al
4. al - les in den nacht; Maar God in den hoo - gen

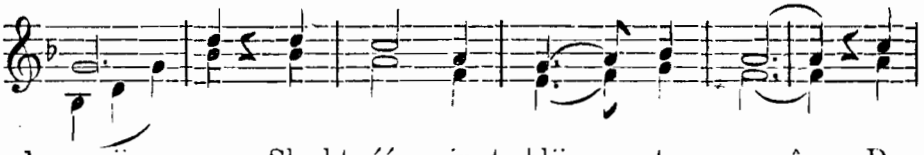

1. zwij - gen: Slechts één zingt blij nog te moê. De
2. he - mel Het schit-trend ster - ren - heir. En
3. 't goe - de, Zijn liefde en goed-heid ter eer. En
4. he - mel, Houdt o - ver al - len de wacht; Maar

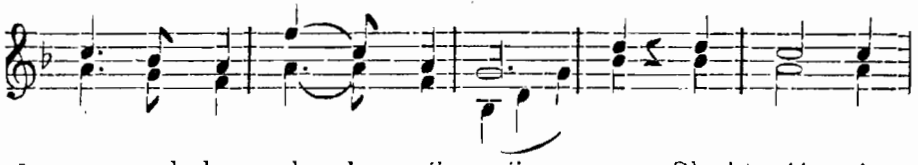

1. vo - gel - kens al - len, zij zwij - gen: Slechts één zingt
2. vriende - lijk rijst aan den he - - mel Het schittrend
3. staamlen Hem dank voor al 't goe - de, Zijn liefde en
4. God in den hoo - - gen he - - mel Houdt o - ver

1. blij nog te moê.
2. ster - - ren - heir.
3. goedheid ter eer.
4. al - len de wacht.

2. Dansliedje.

In polka-maat.

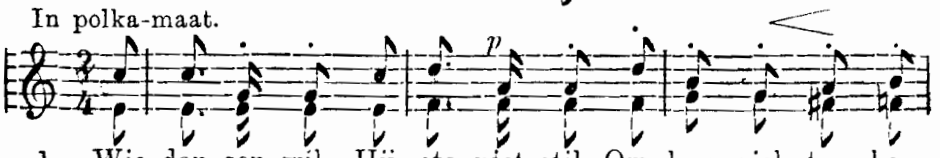

1. Wie dan-sen wil, Hij sta niet stil Om lang zich te be-
2. Kom in den drom En zie niet om! Men kan geen maat ont-
3. Zoo dan-sen wij Verheugd en blij, En al - toos naar be-

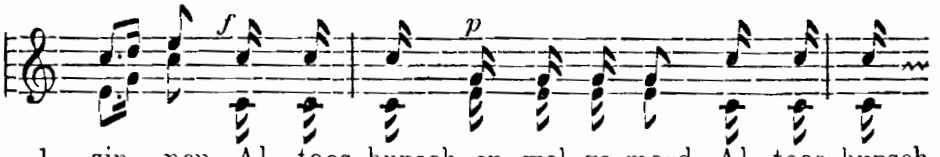

1. zin - nen. Al - toos hupsch en wel-ge-moed, Al - toos hupsch
2. be - ren! Moet zich zon en maan en ster, Moet zich zon
3. hoo - ren: Zon - der maat ging't wis niet goed Zon - der maat

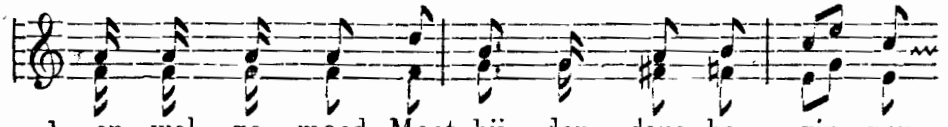

1. en wel - ge - moed Moet hij den dans be - gin - nen.
2. en maan en ster Ook niet naar 't tem - po kee - ren?
3. ging't wis niet goed: Niets mag ons dan - sen sto - ren.

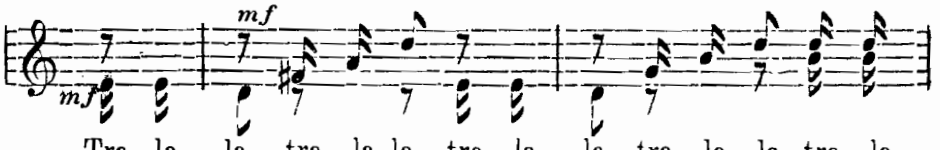

Tra - la - la, tra - la la, tra - la - la, tra - la - la, tra - la -

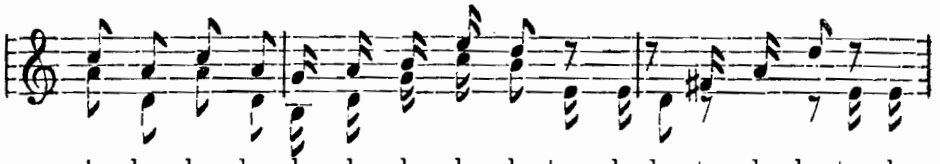

la, la - la - la - la - la - la - la - la tra - la-la, tra- la- la, tra-la -

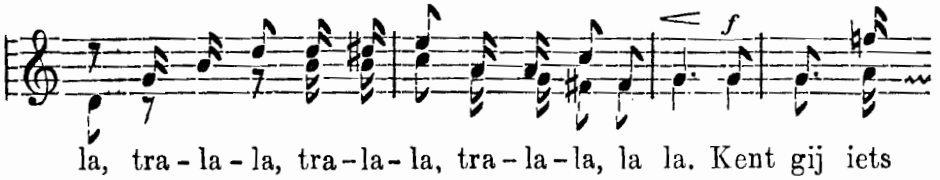

la, tra - la - la, tra - la - la, tra - la - la, la la. Kent gij iets

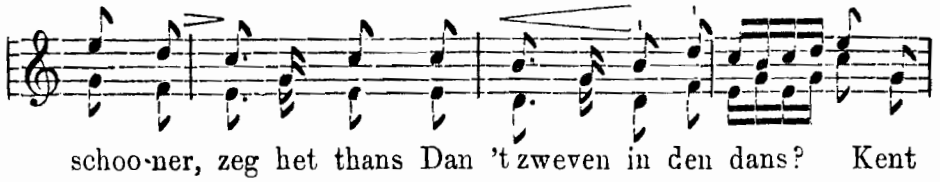

schoo-ner, zeg het thans Dan 't zweven in den dans? Kent

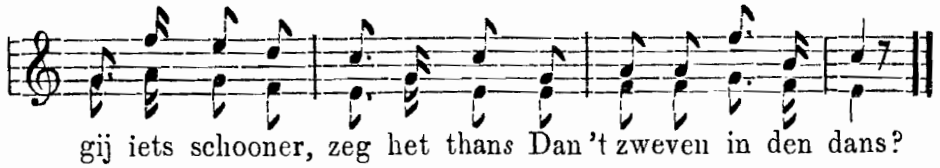

gij iets schooner, zeg het thans Dan 't zweven in den dans?

3. Vrouw Zwaluw.

Los en vlug.

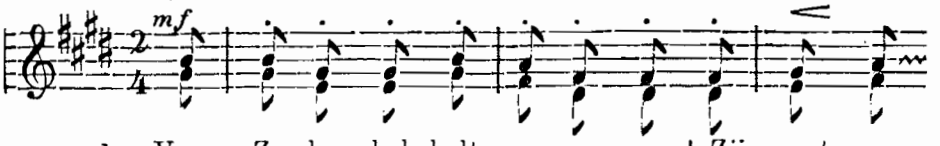

1. Vrouw Zwaluw bab-belt, o zoo graag! Zij weet van
2. Zij bab-belt van haar ei-ers, van Haar kin - de -
3. Als in den herfst de zwaluwschaar Ver-trekt naar

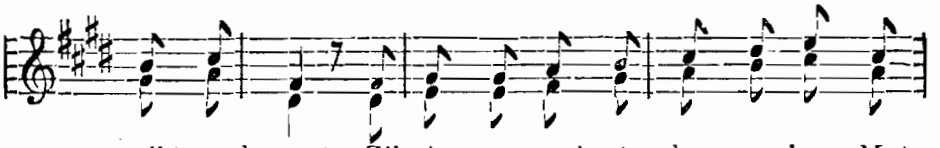

1. tijd noch maat. Zij is een rech - te bu - renplaag Met
2. ren, noch kleen, En hoort men haar gesnap niet ân Zij
3. war-mer oord, Zijn al de vrouwtjes bij el - kaar, En

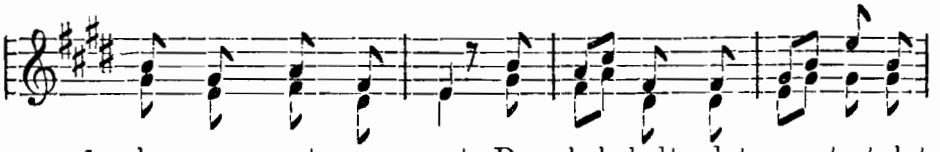

1. haar on - nut ge - praat. Dat bab-belt, dat sna-tert dat
2. praat voor zich al - leen. Dat bab-belt, dat sna-tert dat
3. bab - blen dan steeds voort: Dat bab-belt, dat sna-tert dat

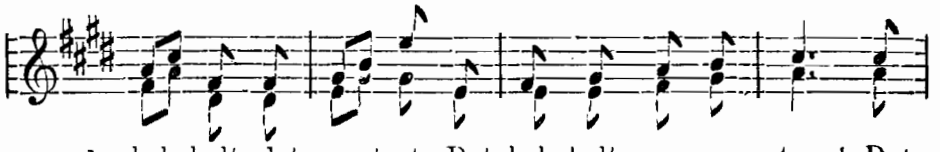

1. bab-belt, dat sna-tert, Dat bab-belt maar ge - staag! Dat
2. bab-belt, dat sna-tert, Zoo veel zij im - mer kan. Zoo
3. bab-belt, dat sna-tert, Niet één ver-staat een woord. Niet

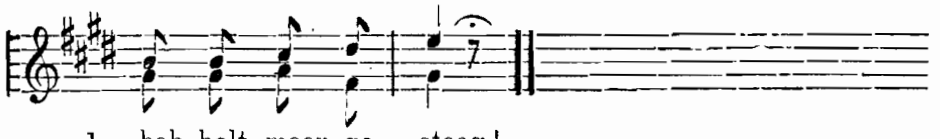

1. bab-belt maar ge - staag!
2. veel zij im - mer kan.
3. één ver-staat een woord.

4. Woud-Concert.

Opgewekt, maar niet te snel.

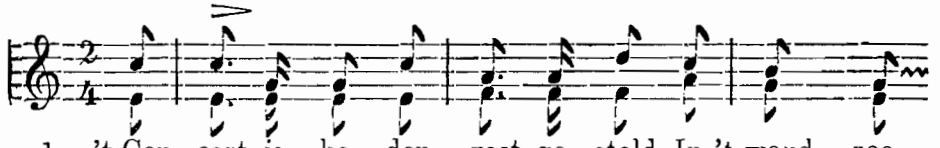

1. 't Con - cert is he - den vast-ge - steld In 't woud, zoo
2. De dis - tel - vink speelt vlug van 't blad Vi - ool, nog
3. Me - juf-frouw nach - te - gaal zingt luid En toch zoo
4. De lij - ster speelt de cla - ri - net; De raaf, die
5. De koe-koek slaat den trom-mel fiks; De leeuw - rik
6. Mu - ziek-di - rec - tor is de specht; Zie, hoe zijn
7. Ver - won-dert hoo - ren haas en ree Dat vroo - lijk

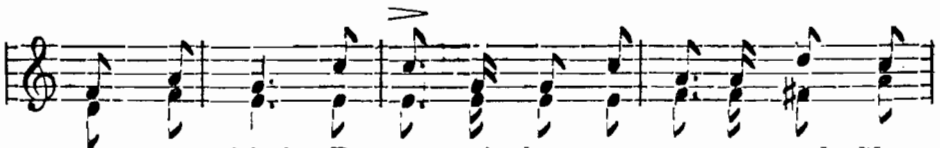

1. groen en frisch. De mu - zi - kan - ten stemmen reeds - Hoor,
2. de eerste wel; Ter- wijl zijn neef de goudvink hem Ter-
3. lief - lijk teer; Mijn-heer de kwar-tel blaast de fluit, Wel-
4. ou - de man, Hij strijkt de ontstemde la - ge bas, Zoo
5. streelt ons oor Met schet-te - rend trompet - ge- klank, Luid
6. sna - vel gaat! Hij ha - mert lus-tig er op aan, En
7. le - ventje aan, Daar bij - en, muggen, ke - vers, ras Ook

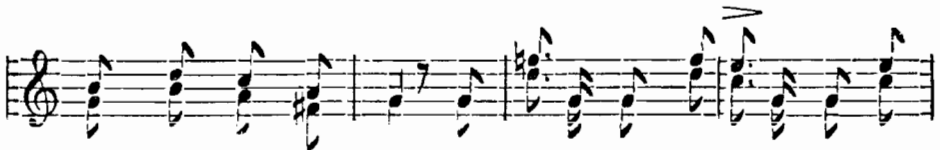

1. hoe dat aar - dig is.
2. zij staat met zijn spel.
3. lui - dend e - ven zeer.
4. goed hij strij-ken kan. Dat ju- bi- leert en muzi-ccert, Dat
5. ju - be - lend in 't koor.
6. slaat zeer juist de maat.
7. mee aan 't gon-zen gaan.

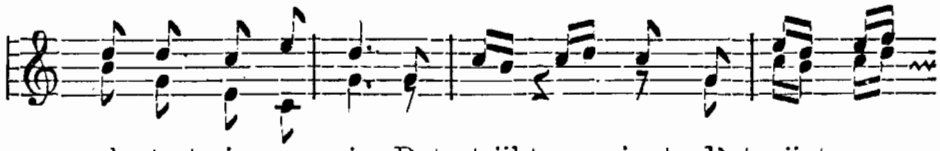

scha-tert, ja ge - wis - Dat strijkt en zingt, Dat pijpt en

klinkt In 't woud, zoo groen en frisch Dat
Dat strijkt en

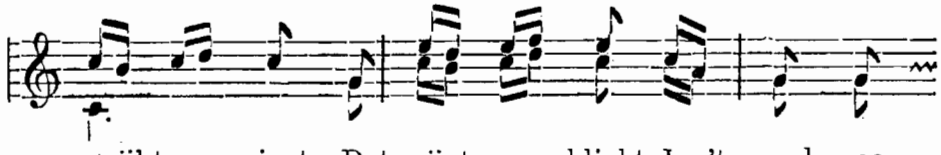

strijkt en zingt, Dat pijpt en klinkt In 't woud, zoo
zingt

groen en frisch.

5. Lenteregen.

Flink.

mf

1. Wees wel-kom, len - te - re - gen! Besproei nu veld en
2. Vloei zacht en mild bij 't da-len, Lok bloem en krui-den

1. gaard! Wees 't jeug - dig groen ten ze - gen, Be-
2. uit! Straks zien wij de aard weer pra - len, In

1. vor - der al - ler we - gen Den bloei der jeug - dige
2. vol - le schoonheid stra - len, Als waar ze een jon - ge

1. aard! Den bloei der jeug-di-ge aard Den bloei der
2. brnid. Als waar ze een jon - ge bruid Als waar ze een

rit.

1. jeug-dige aard Den bloei der jeug-dige aard!
2. jon - ge bruid. Als waar ze een jon- ge bruid.

6. Beurtzang.

Rustig.

mf *p*

Er zat in 't boschje een vo - gel - kijn, In den

pp *rit.* *mf*

stil - len schoo-nen nacht van Mei. Be - ne - den hem

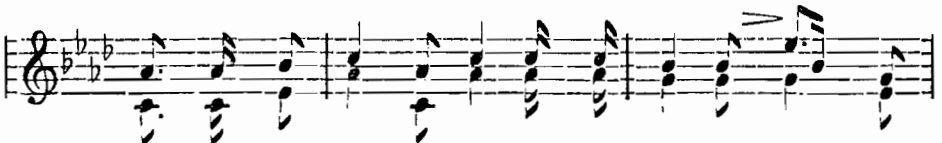

rust-te er een maag-de-lijn In den stil-len, schoo - nen

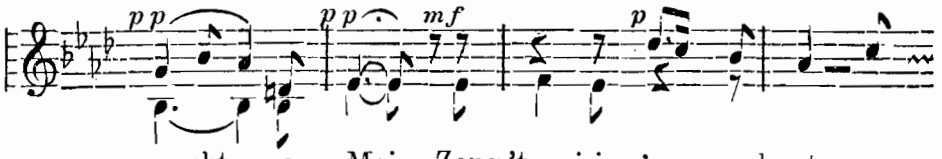

nacht van Mei. Zong 't meisje, 's vo - gels stem-me

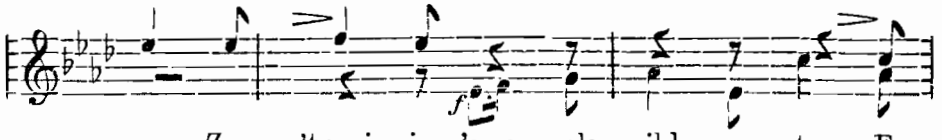

zweeg ; Zweeg 't meis - je, 's vo - gels wild - zang steeg, En

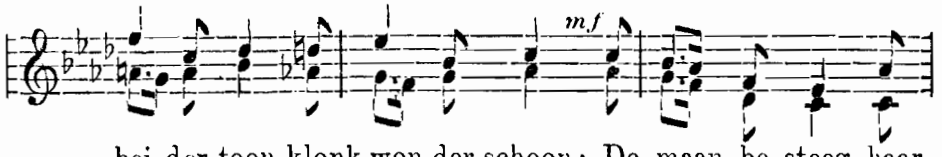

bei-der toon klonk won-der-schoon : De maan be-steeg haar

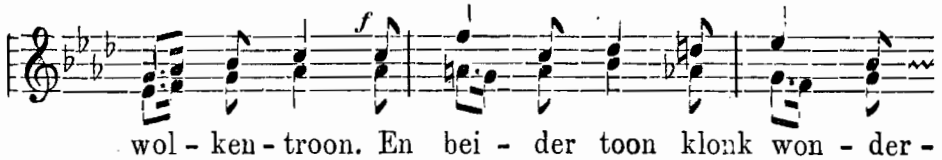

wol - ken - troon. En bei - der toon klonk won - der -

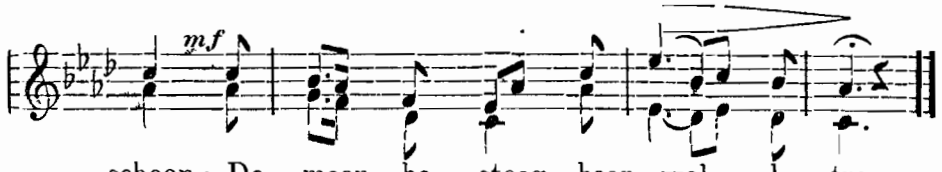

schoon : De maan be - steeg haar wol - ken-troon.

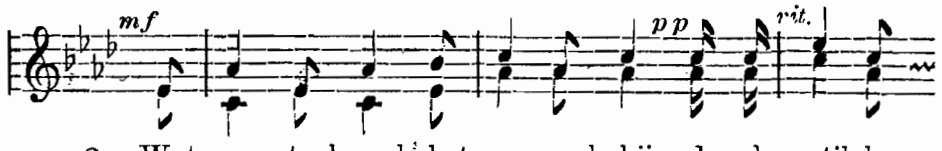

2. Wat zong toch wel het vo - gel - kijn, In den stil-len,

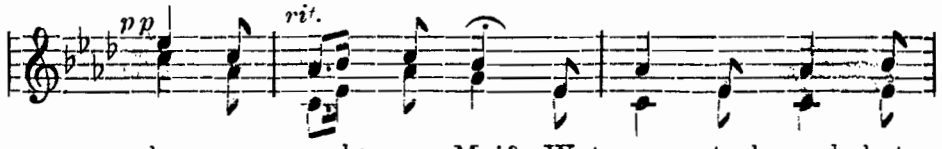

schoo -nen nacht van Mei? Wat zong toch wel het

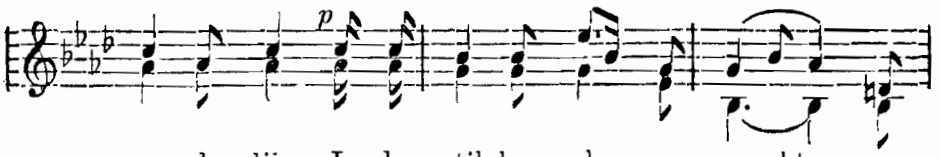

maag-de - lijn, In den stil-len, schoo-nen nacht van

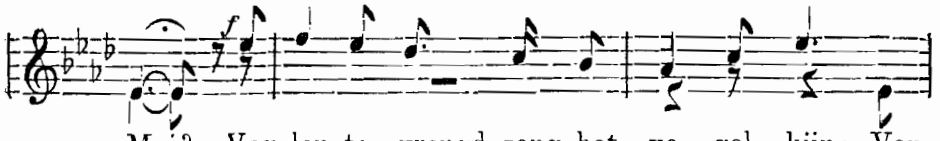

Mei? Van len-te - vreugd zong het vo - gel - kijn; Van

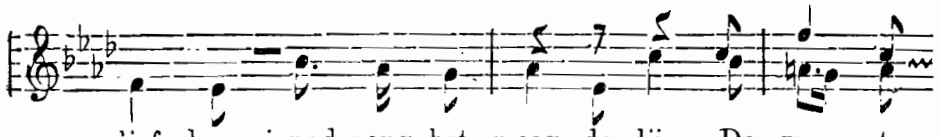

lief-de en jeugd zong het maag-de-lijn. De zoe - te

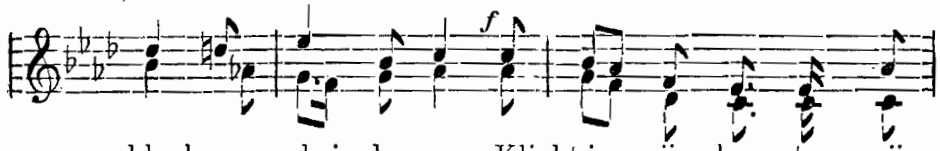

klank van bei - der zang Klinkt in mijn har - te, mijn

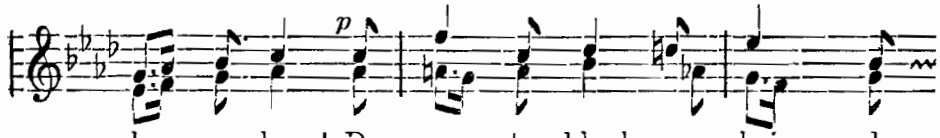

le - ven lang! De zoe - te klank van bei - der

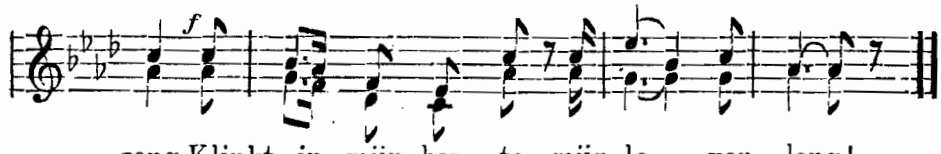

zang Klinkt in mijn har - te, mijn le - ven lang!

7. De Molen.

Matig snel.

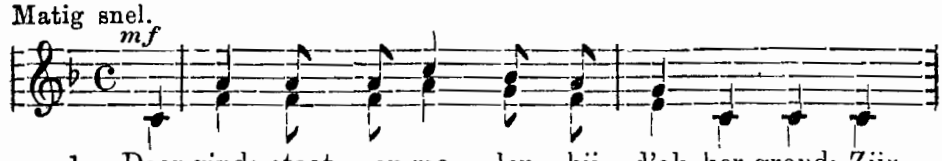

1. Daar ginds staat een mo - len bij d'ak-ker-grond; Zijn
2. Het graan schudt hij uit met steeds nij- vre hand; 'tWordt
3. Bij dag noch bij nacht staat de mo- len stil; De

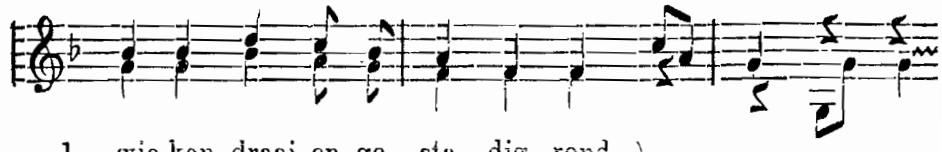

1. wie-ken draai-en ge - sta - dig rond.
2. fijn ge - ma - len als stui-vend zand.
3. wie-ken draai-en staag om haar spil.

} rond - om, rond - om,

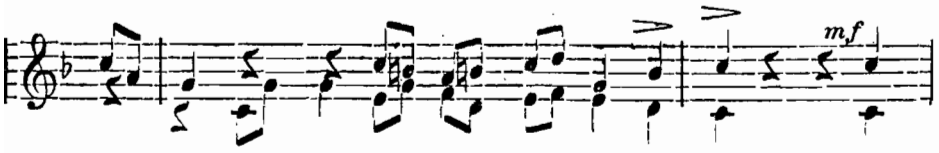

rond-om, rond-om, rond-om, rond-om, rond-om, { 1. Dat 2. Zijn 3. De

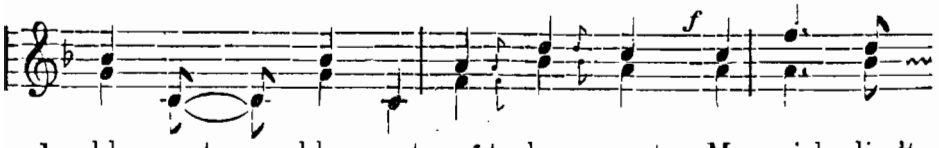

1. klep-pert en klap-pert rus-te-loos voort — Mu - ziek die 't
2. al - ler bes - te hulp en knecht, Dat is de
3. mo - le - naar weet bij - zon - der goed, Dat vlijt bij 't

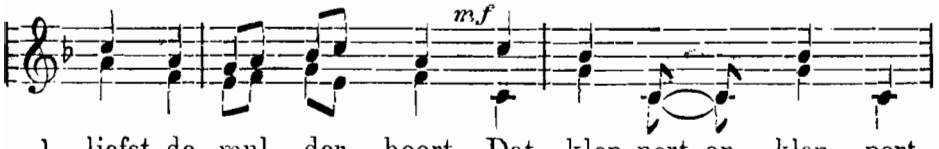

1. liefst de mul - der hoort. Dat klep-pert en klap - pert
2. wind, rond-uit - ge - zegd. Zijn al - ler bes - te
3. werk hem voor-deel doet. De mo - le - naar weet bij-

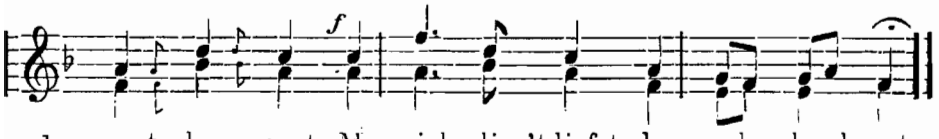

1. rus-te-loos voort: Mu - ziek, die 't liefst de mul - der hoort.
2. hulp en knecht, Dat is de wind, rond-uit ge - zegd.
3. zon - der goed, Dat vlijt bij 't werk hem voor-deel doet.

8. Dansliedje.

In Walsmaat.

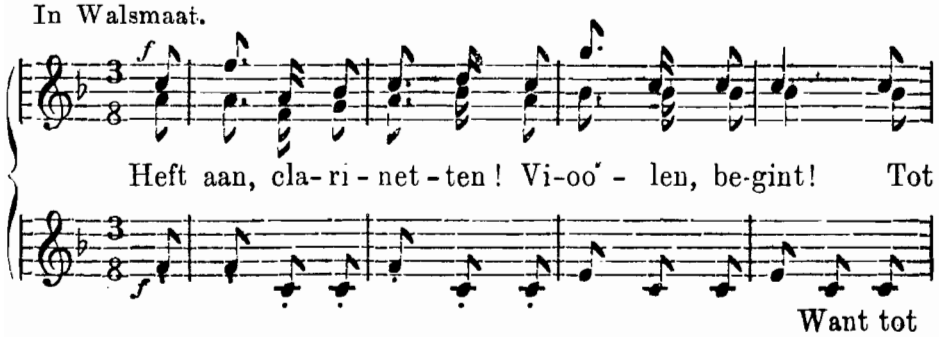

Heft aan, cla- ri - net - ten! Vi-oo - len, be-gint! Tot

Want tot

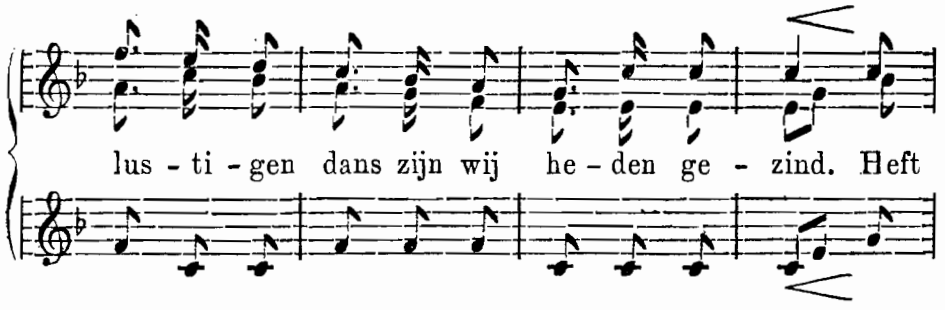
lus - ti - gen dans zijn wij he - den ge - zind. Heft

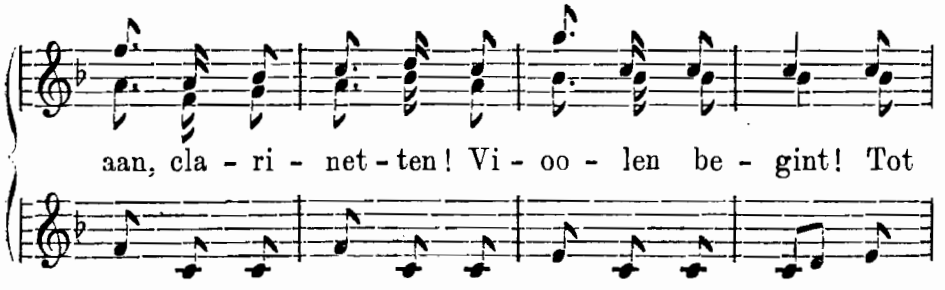
aan, cla - ri - net - ten! Vi - oo - len be - gint! Tot

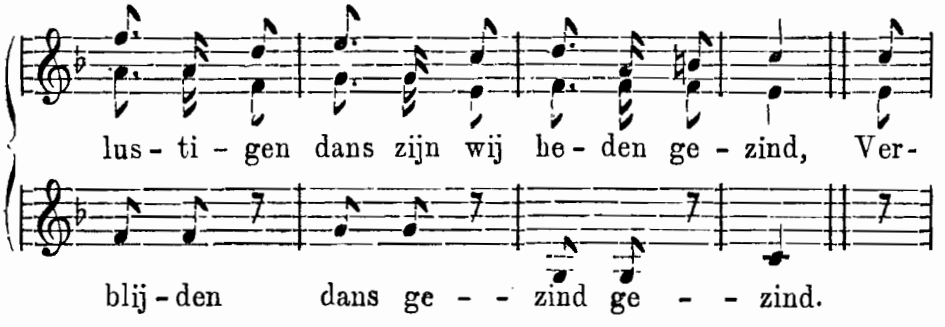
lus - ti - gen dans zijn wij he - den ge - zind, Ver-
blij - den dans ge - - zind ge - - zind.

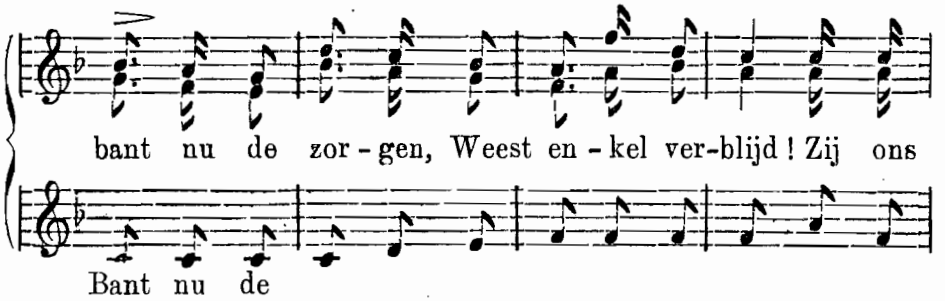
bant nu de zor - gen, Weest en - kel ver-blijd! Zij ons
Bant nu de

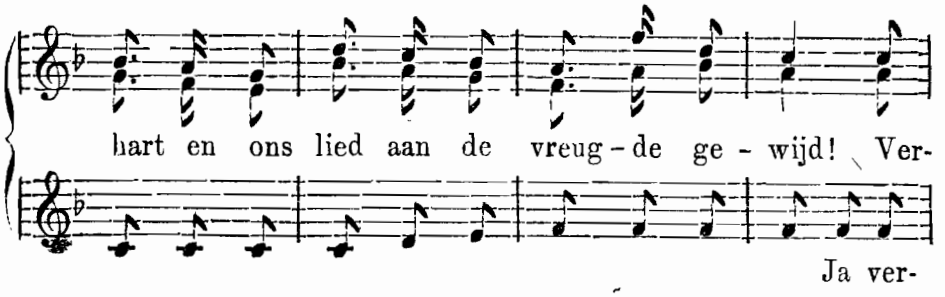
hart en ons lied aan de vreug - de ge - wijd! Ver-
Ja ver-

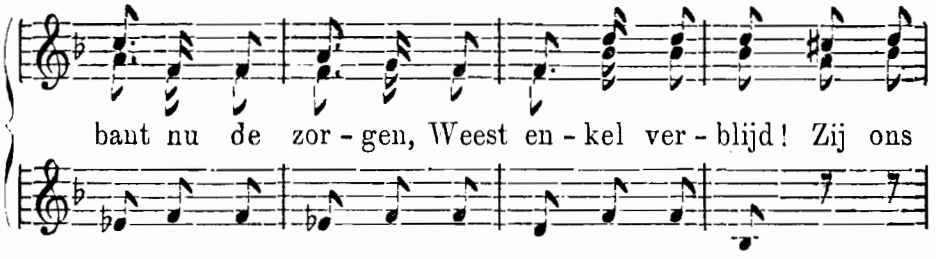

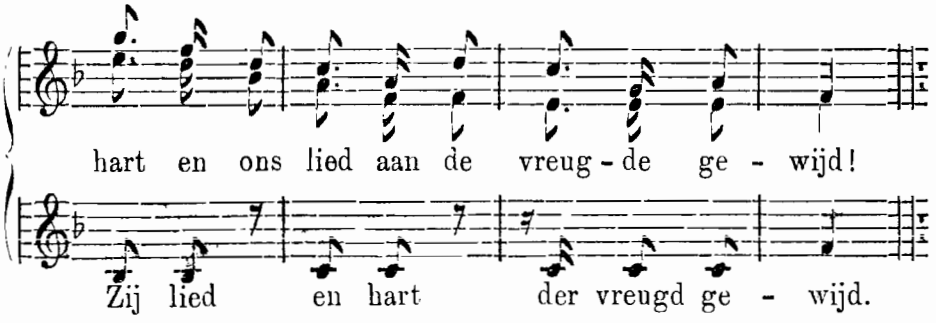

Fine.

Wiegend.

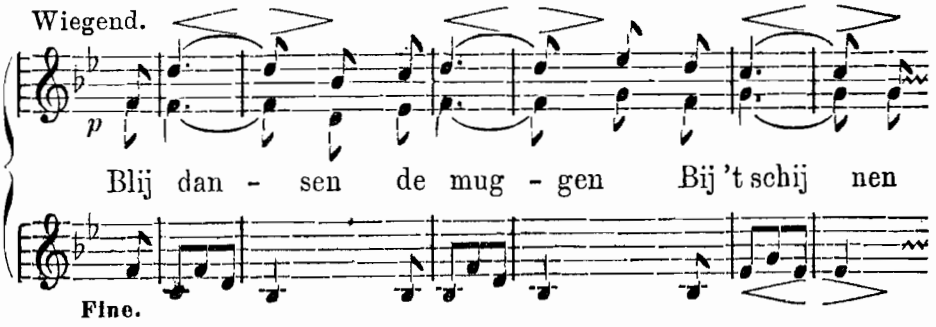

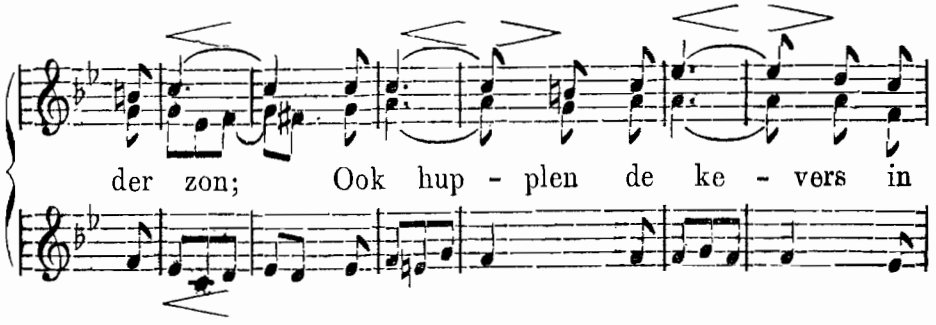

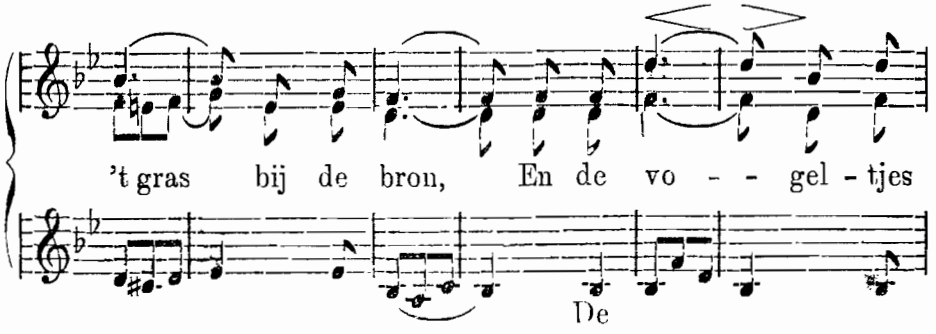

De

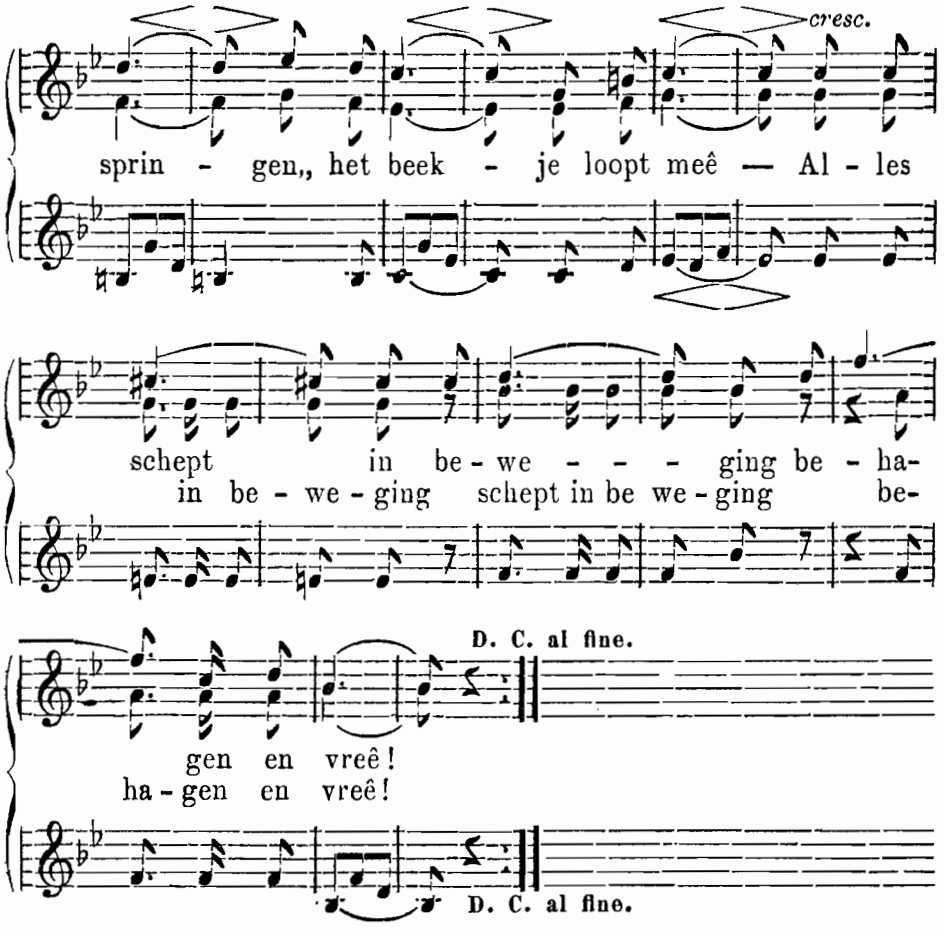

9. Avondvrede.

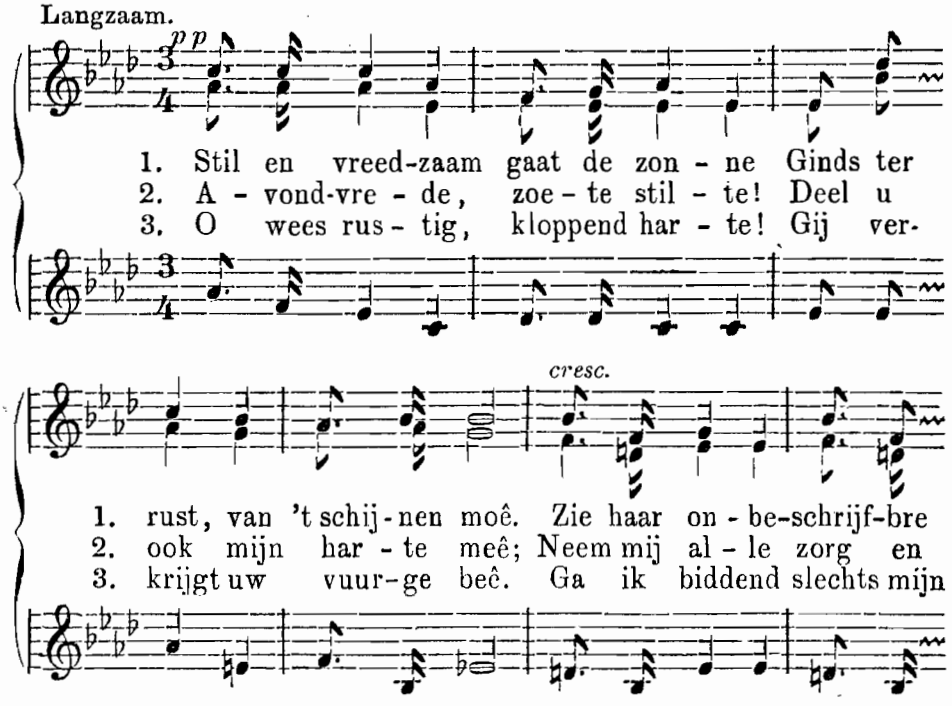

1. glan - zen Aan de tran - sen Aan de tran - sen
2. smar - te, Van het har - te, Van het har - te,
3. we - gen, God van ze - gen, God van ze - gen,

p *p*

1. Ras sluit zij haar oo - gen toe. Haar oo - gen toe.
2. Smaak' ik gansch uw zoe - ten vreê! Uw zoe - ten vreê!
3. Dan schenkt Gij ge - wis dien vreê. Ge - wis dien vreê.

p *p*

pp *mf*

1—3. Stil is 't van na - bij en ver: Hel - der blinkt reeds

pp *mf*

p

de a - vondster. En men hoort geen lied meer klin - ken Bij het

p

pp *poco rit.*

zacht - kens ne - der - zin - ken Van de nacht in haar

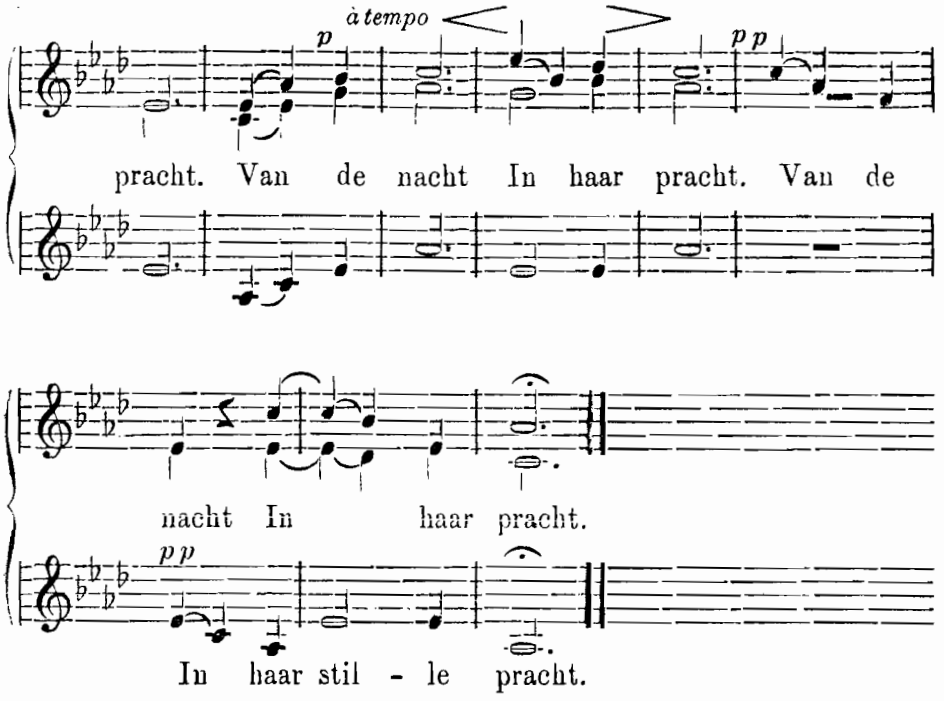

10. Lenteweelde.

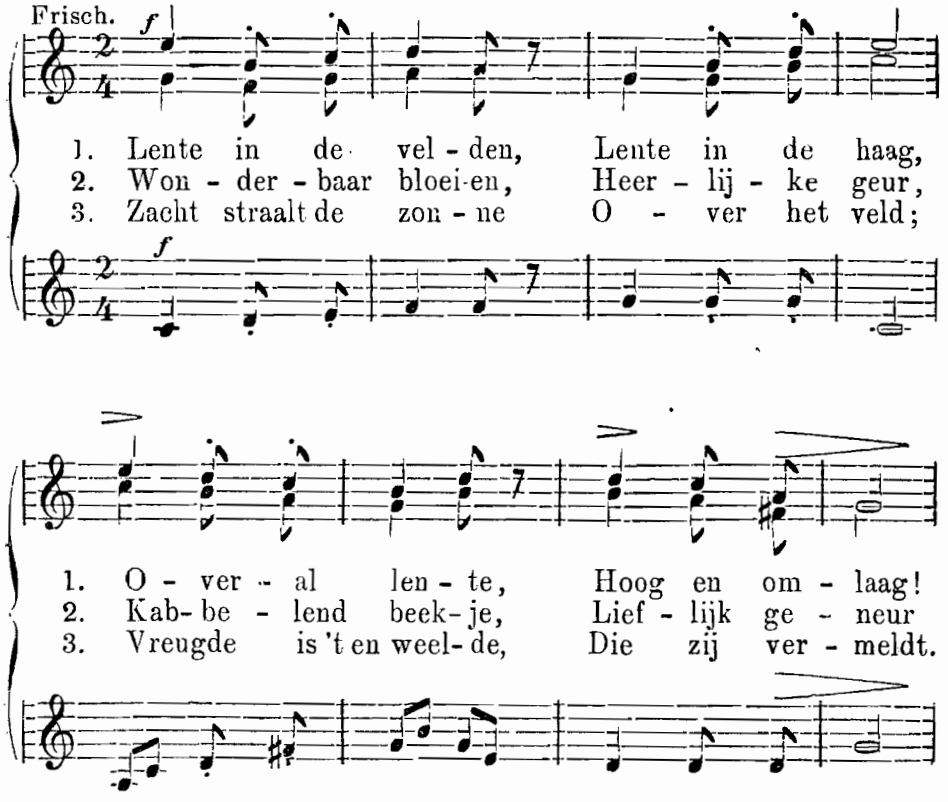

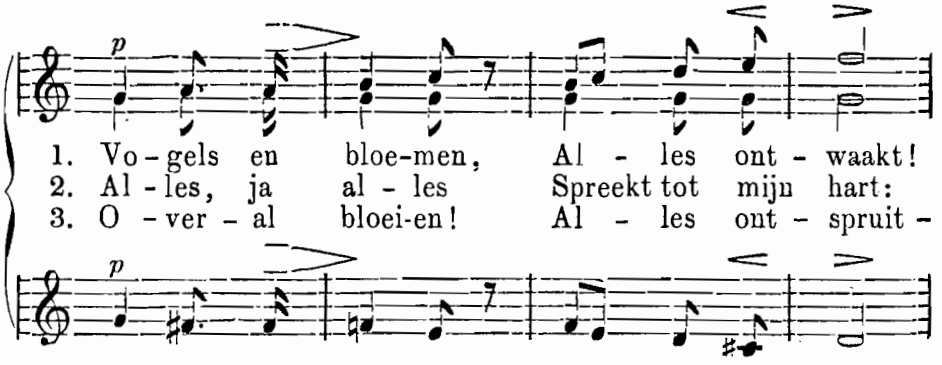

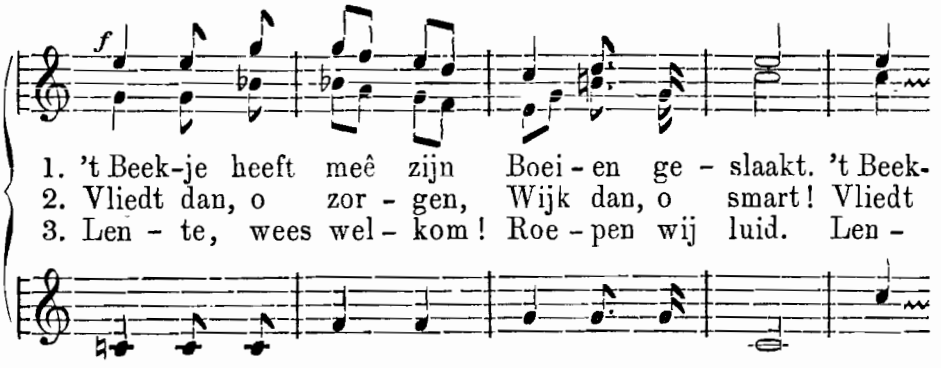

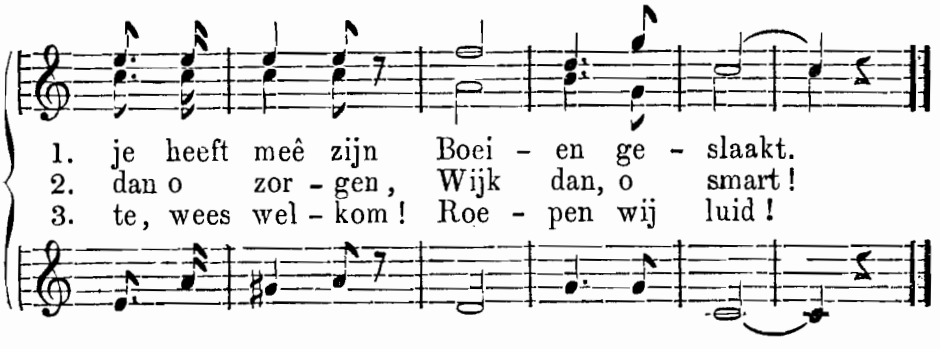

11. Woudrust.

Matige beweging.

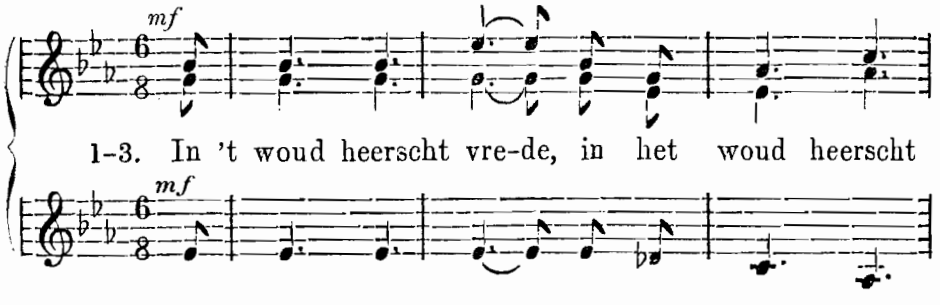

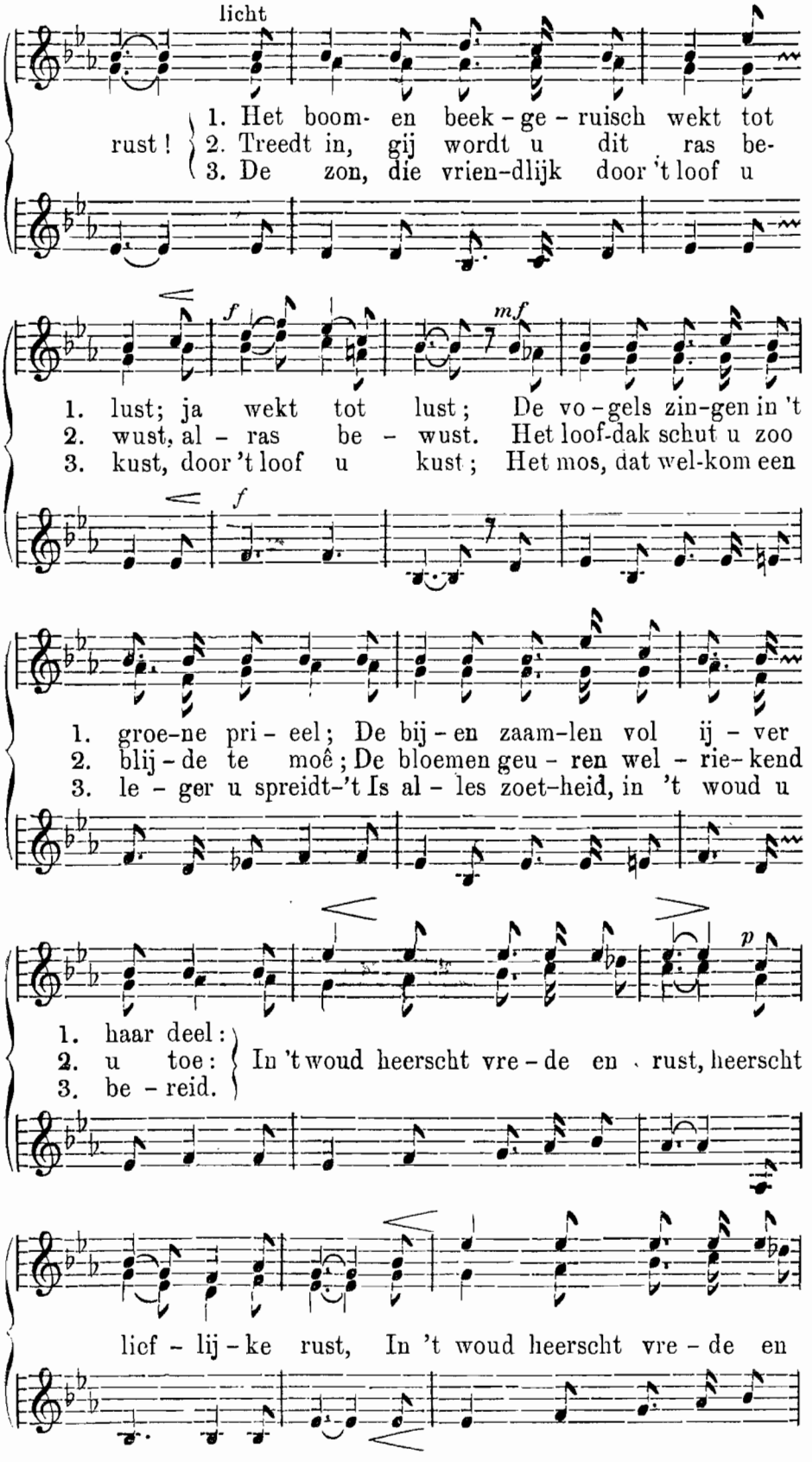
licht
rust!
1. Het boom- en beek - ge - ruisch wekt tot
2. Treedt in, gij wordt u dit ras be-
3. De zon, die vrien-dlijk door 't loof u
f
mf
1. lust; ja wekt tot lust; De vo - gels zin-gen in 't
2. wust, al - ras be - wust. Het loof-dak schut u zoo
3. kust, door 't loof u kust; Het mos, dat wel-kom een
f
1. groe-ne pri - eel; De bij - en zaam-len vol ij - ver
2. blij - de te moê; De bloemen geu - ren wel - rie- kend
3. le - ger u spreidt-'t Is al - les zoet-heid, in 't woud u
p
1. haar deel:
2. u toe:
3. be - reid.
In 't woud heerscht vre - de en rust, heerscht
lief - lij - ke rust, In 't woud heerscht vre - de en

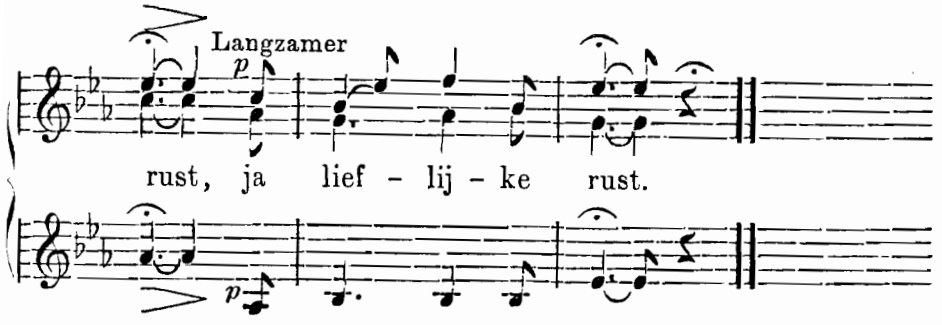

12. Uitnoodiging.

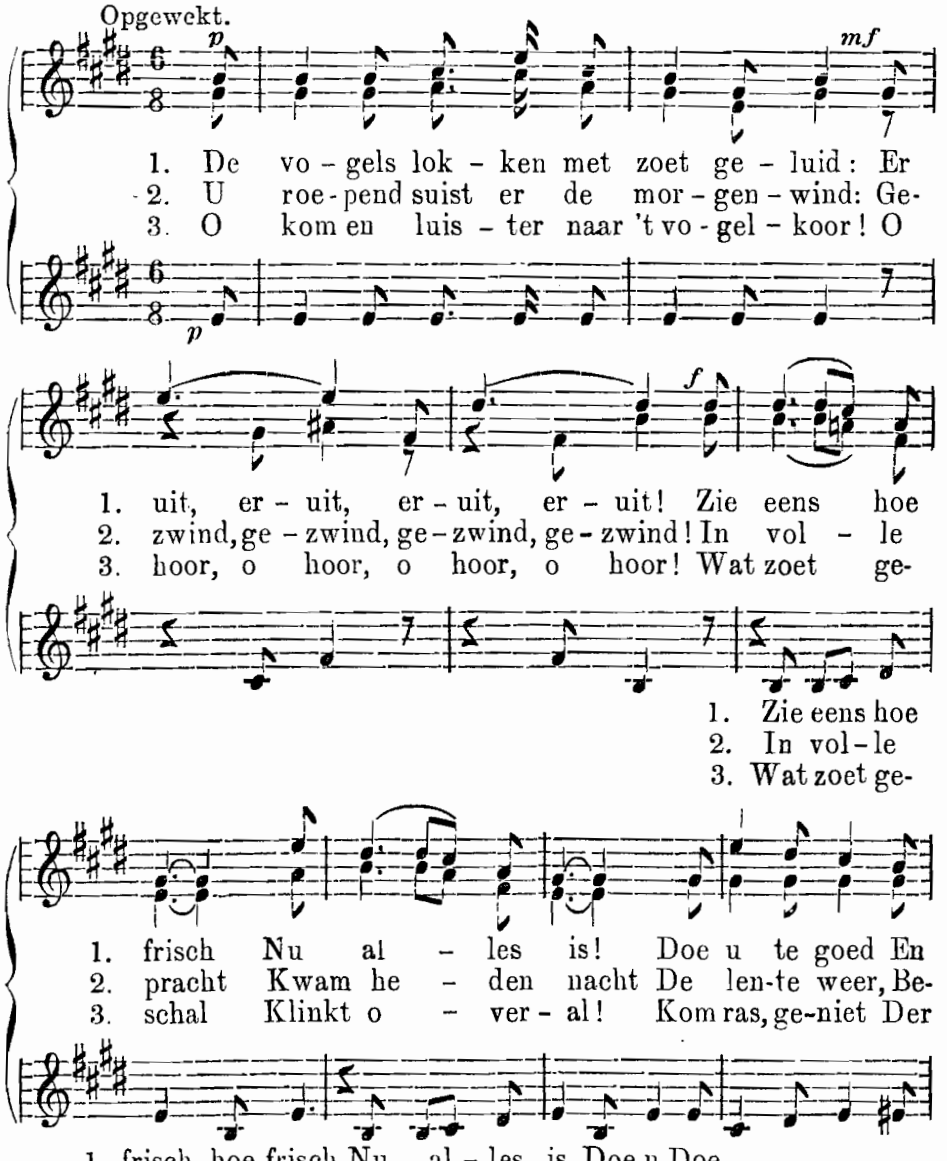

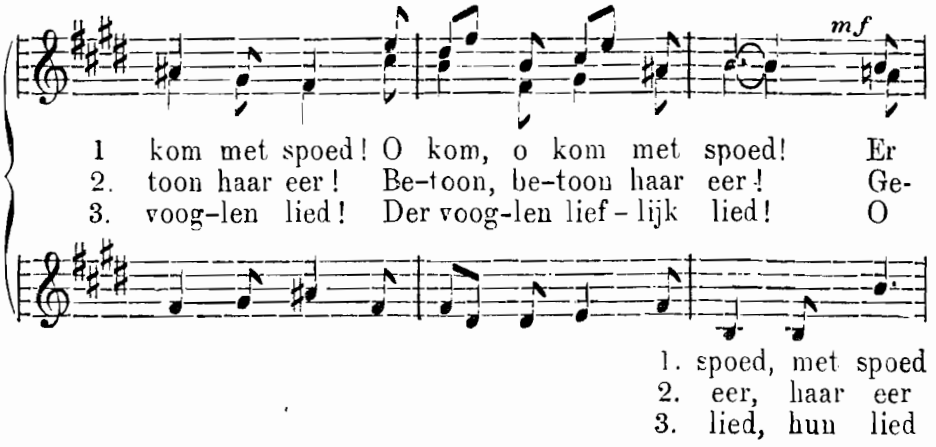
mf
1 kom met spoed! O kom, o kom met spoed! Er
2. toon haar eer! Be-toon, be-toon haar eer! Ge-
3. voog-len lied! Der voog-len lief-lijk lied! O
1. spoed, met spoed
2. eer, haar eer
3. lied, hun lied

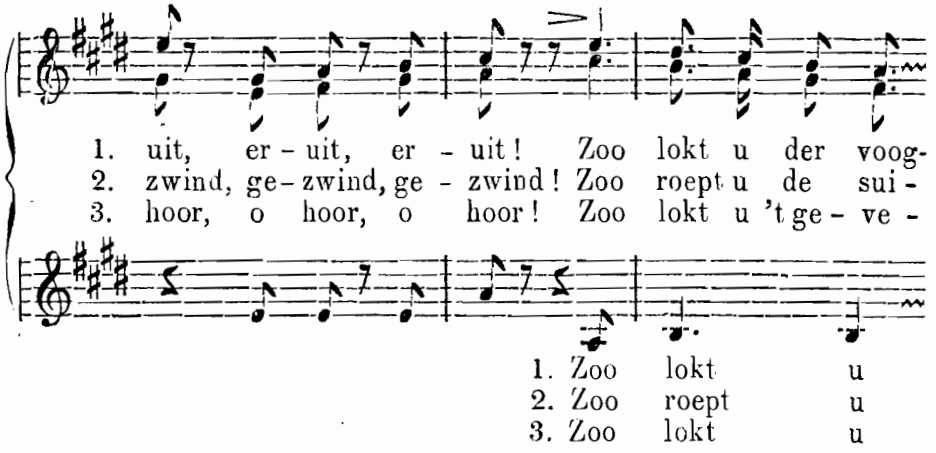
1. uit, er-uit, er-uit! Zoo lokt u der voog-
2. zwind, ge-zwind, ge-zwind! Zoo roept u de sui-
3. hoor, o hoor, o hoor! Zoo lokt u 't ge-ve-
1. Zoo lokt u
2. Zoo roept u
3. Zoo lokt u

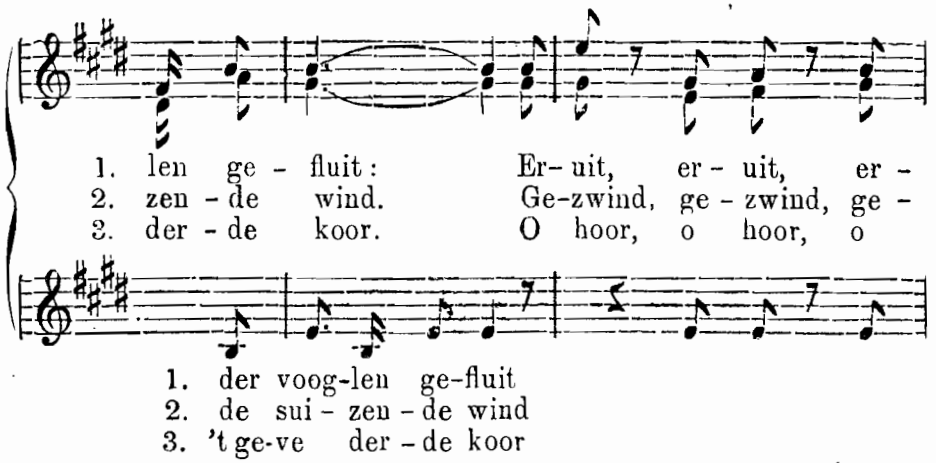
1. len ge-fluit: Er-uit, er-uit, er-
2. zen-de wind. Ge-zwind, ge-zwind, ge-
3. der-de koor. O hoor, o hoor, o
1. der voog-len ge-fluit
2. de sui-zen-de wind
3. 't ge-ve der-de koor

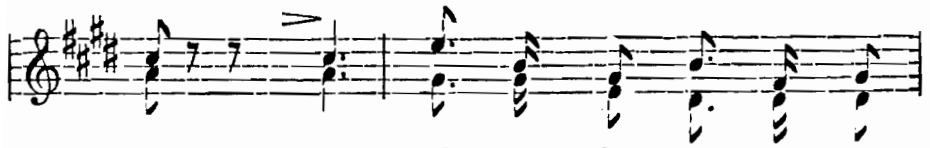

1. uit! Zoo lokt u der voog-len ge-
2. zwind! Zoo roept u de sui - zen - de
3. hoor! Zoo lokt u 't ge - ve - der - de

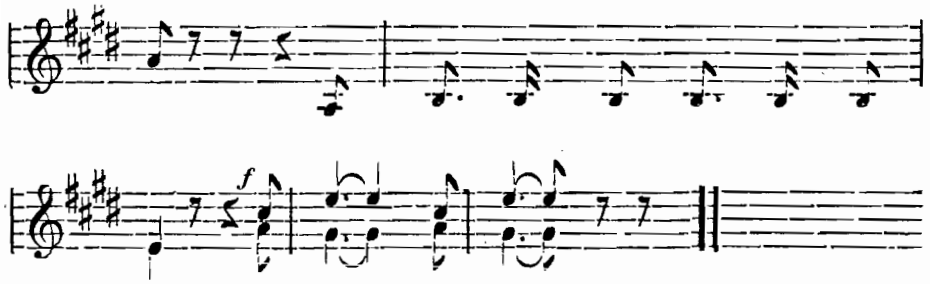

1. fluit. Er - uit, er - uit!
2. wind. Ge - zwind, ge - zwind!
3. koor. O hoor, o hoor!

1. Er - uit er - uit
2. Ge - zwind ge - zwind
3. O hoor o hoor

13. Het Bloemenbal.

In vlugge wals-maat.

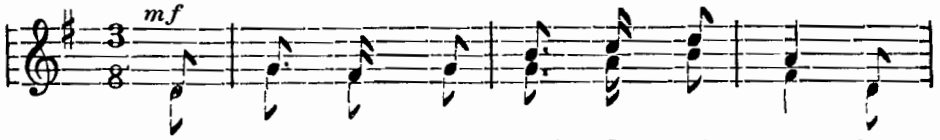

1. De bloe - men der wei - de zij spra - ken:
2. De vo - gel - tjes rie - pen: Wij zin - gen,
3. Daar lie - pen de bloe - men met haas - te,
4. Wat dans - ten de bloe - men ma - nier - lijk
5. Des an - de - ren mor - gens toen hin - gen

1. Wij wil - len dan - sen van nacht. Die vreug - de
2. Als gij te dan - sen be - geert, Dat gij de
3. En schaarden zich in een rij; De hand ge-
4. Dien lan - gen zo - mer-schen nacht! Zij draai - den,
5. Ver - slapt de bloe - men ter neer. Zij spra - ken:

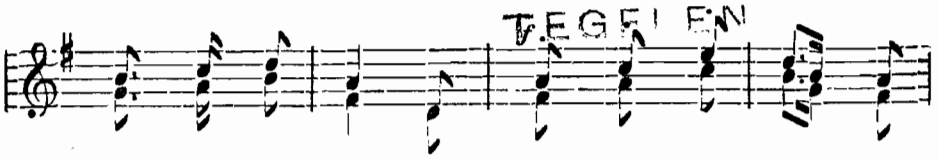

1. zul - len we sma - ken In on - ze zaal, vol
2. maat bij het sprin - gen Van nacht toch niet ont-
3. reikt aan haar naas - te, Be - gon de dans zoo
4. keer - den zoo sier - lijk - De maan be - scheen haar
5. Voor al - le din - gen, Wij dan - sen nu niet

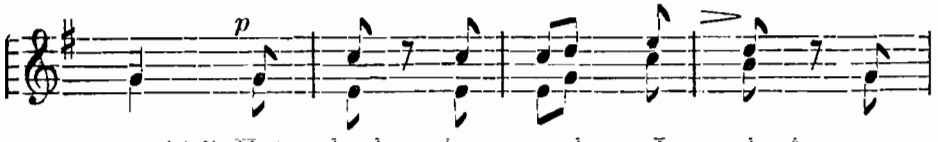

1. pracht." Het beek - je sprak: „Ja, schreê voor
2. beert" De maan toen sprak: „Dat staat mij
3. blij. Elk voog - lijn zong, en dat niet
4. pracht. De bloe - men al - len, groot en
5. meer! Ach, de ee - ne riep aan de an - dre

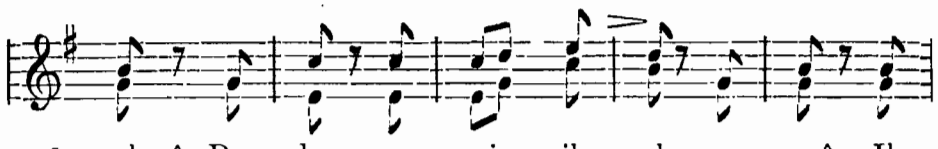

1. schreê, Dan dans en spring ik ook nog meê. Ik
2. aan! 'k Wil heel hoog aan den he - mel staan. 'k Zal
3. kwaad; Elk bloem-lijn sprong, juist in de maat. Het
4. kleen, Nu op dan neêr, ze zweefden heen: Geen
5. toe: „Mij pijnt elk lid! ik ben zoo moê! Maar

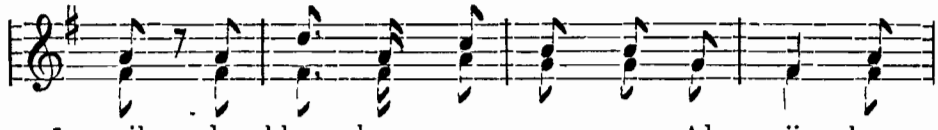

1. wil de bloem-kens ver - ras - sen, Als zij hun
2. al mijn lich - ten ont - ste - ken, 't Moet aan geen
3. beek - je hup - te te - vre - den: De maan keek
4. die haar krach - ten wat spaar-de: Zij zon - ken
5. kla - gen kan ons niet ba - ten - Wij moe - ten

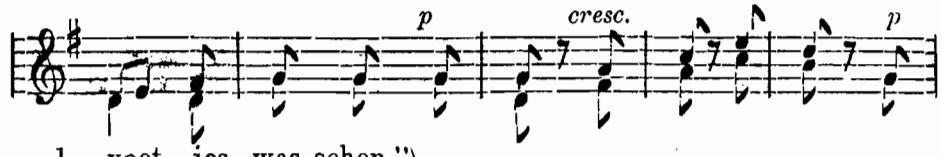

1. voet - jes was-schen."
2. pret ont-bre - ken."
3. naar be - ne - den.
4. mat ter aar - de.
5. 't dan-sen la - ten.

La la la la la la la

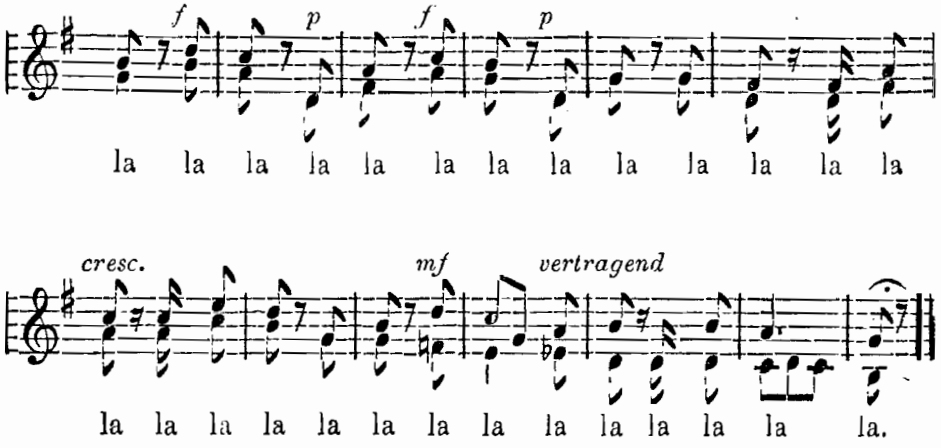

14. Lentezang.

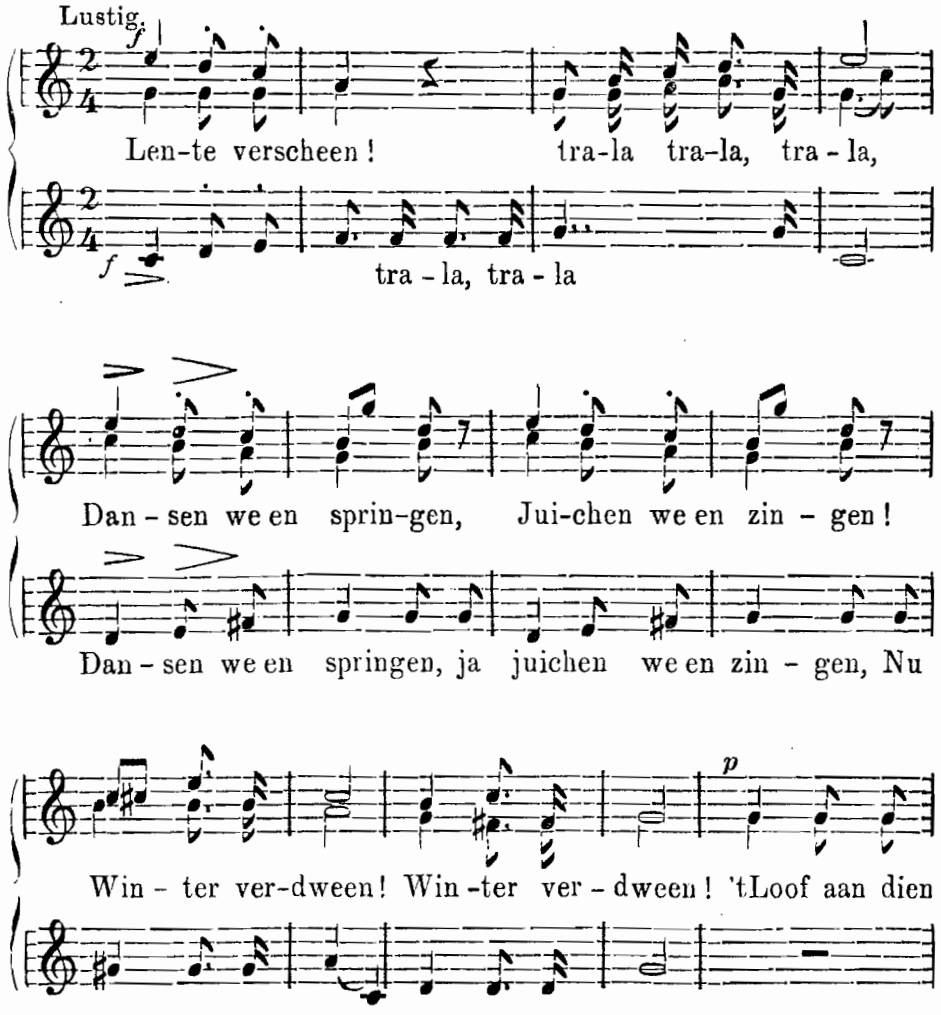

rit. - - - - - - - - *a tempo*

boom Wuift wel - le - koom! Vo - gel - tjes

p rit.

't loof aan dien boom Wuift wel-le-koom!

ves - ten Daar in hun nes - ten: Win-ter ver-dween.

Vo-gel-tjes ves - ten Daar in hun nes-ten: Winter ver-

rit. a tempo

Win - ter ver - dween! Zie, hoe de zon Schijnt in de

rit. a tempo

dween ver - dween! Zie, hoe de zon schijnt ja

bron! Meis-jes en kna-pen, Nu niet ge - sla - pen!

komt tra -

tra - la la - la, la - la! Len-te ver-scheen!

la la - la! Len - te verscheen! tra-la- la- la

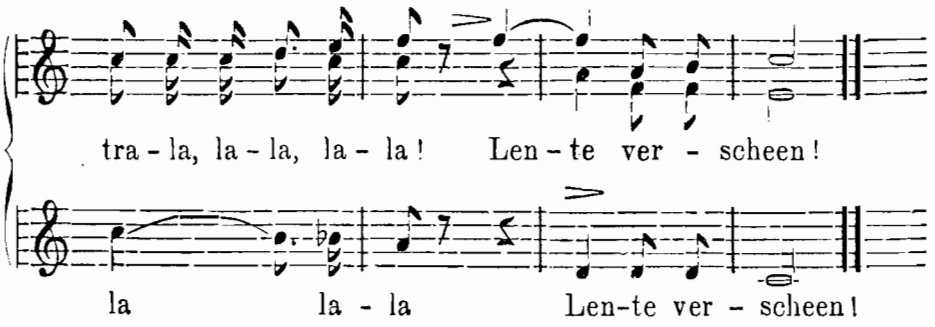

15. Den Heer zij lof en eer!

Matig.

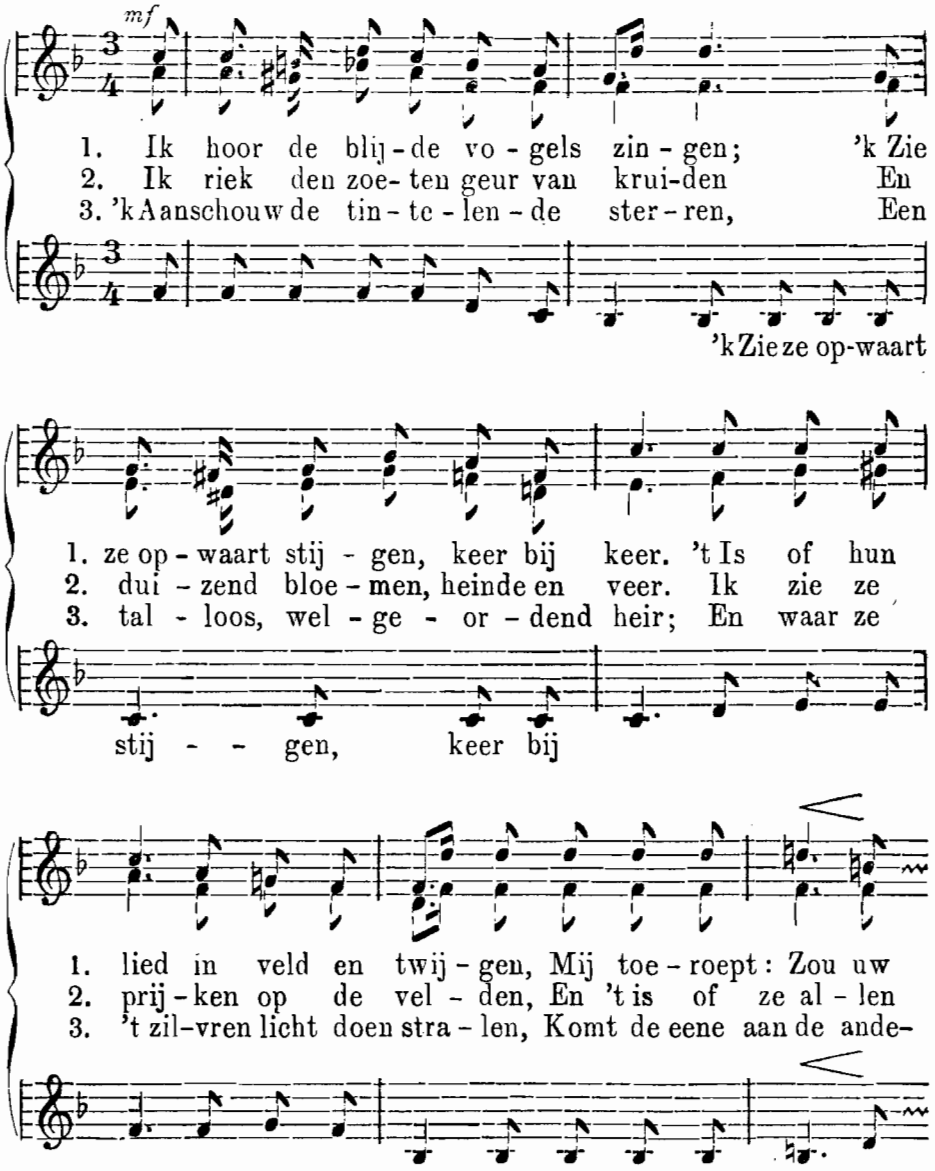

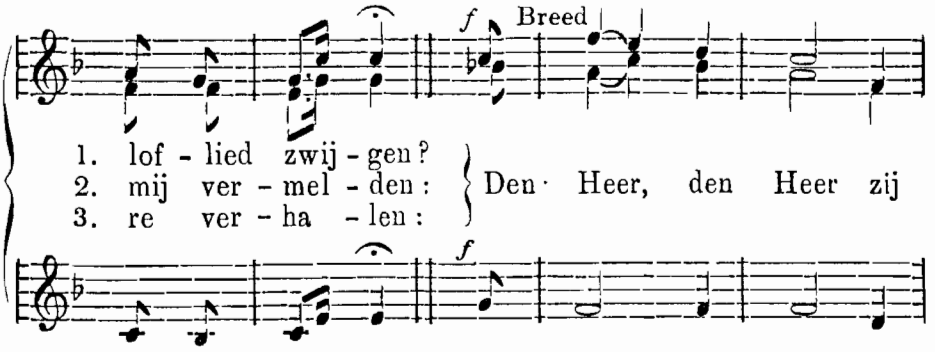
f
Breed
1. lof - lied zwij - gen?
2. mij ver - mel - den:
3. re ver - ha - len:
Den Heer, den Heer zij
f

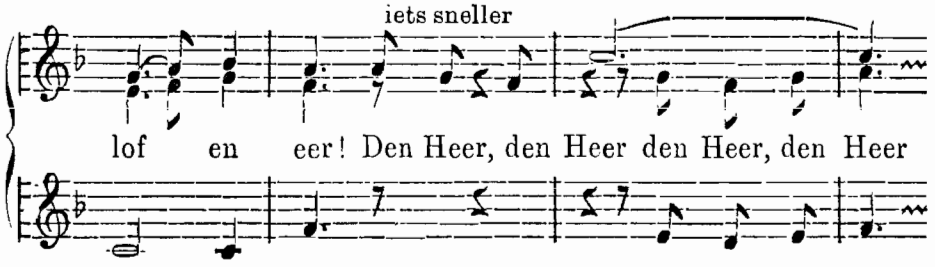
iets sneller
lof en eer! Den Heer, den Heer den Heer, den Heer

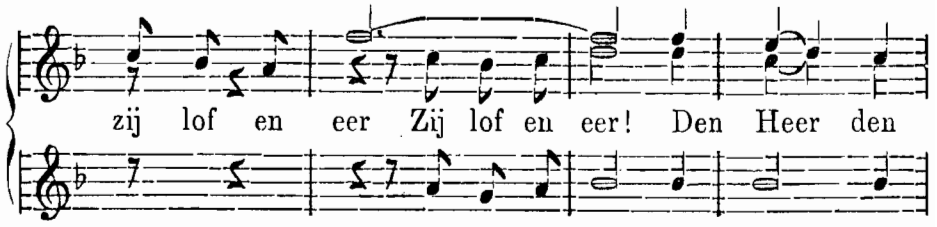
zij lof en eer Zij lof en eer! Den Heer den

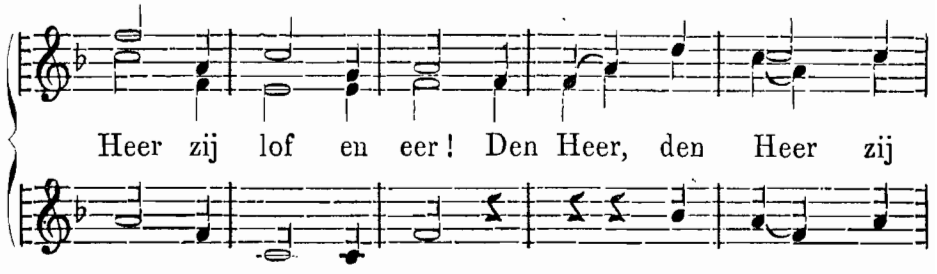
Heer zij lof en eer! Den Heer, den Heer zij

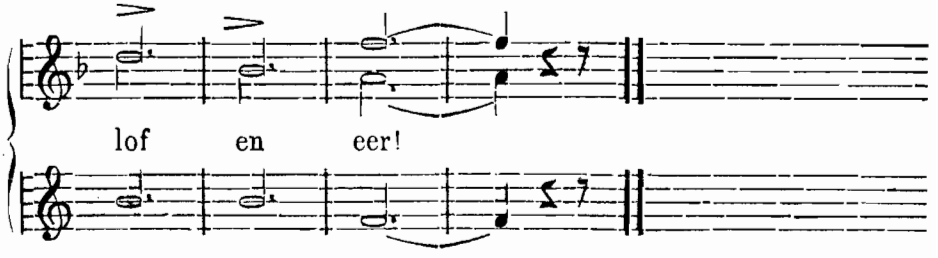
lof en eer!

16. In éénen nacht!

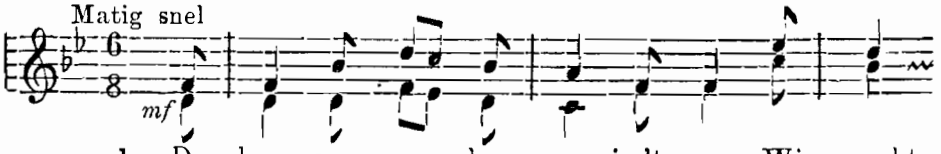

1. De boo - men pron-ken weer in 't groen. Wie mocht
2. Wat om - me - keer sinds gis - tren vroeg, Toen de aard
3. O, dat ik blij ge - nie - ten moog De len -

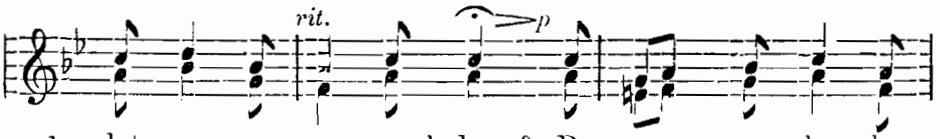

1. dat zoo op een- maal doen? De maan zag, hoe den
2. nog 'tkleed des win- ters droeg. Hoe doodsch en schraal stond
3. te om-laag, de len-te om-hoog! Mijn hart, van dank-baar-

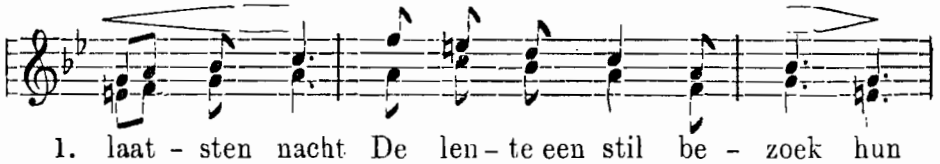

1. laat - sten nacht De len - te een stil be - zoek hun
2. veld en haag! Wat bloei en le - ven nu van
3. heid ver - vuld, Ge - voelt bij 'tschoon, dat len - te ont-

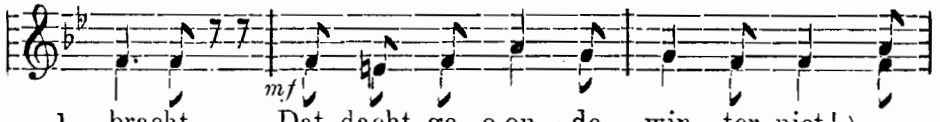

1. bracht. Dat dacht ge, o ou - de win - ter niet!
2. daag! Wie zou 't ge - loo - ven, zag hij 't niet? } Het
3. huldt: Ver- geet, ver- geet uw schepper niet.

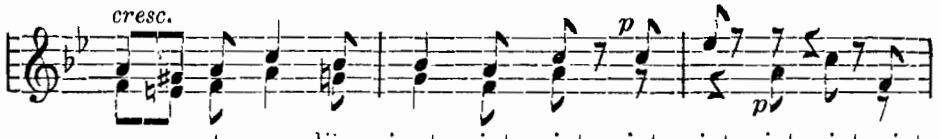

eer - ste vooglijn zingt: wiet, wiet, wiet, wiet, wiet, wiet, wiet,

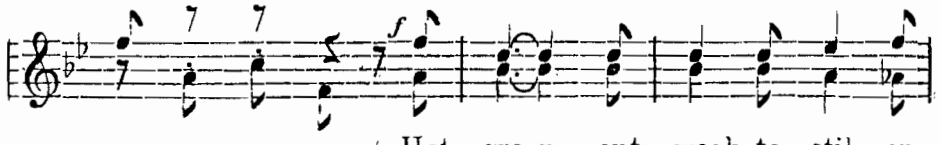

wiet, wiet, wiet, wiet. { Het groen ont - waak-te stil en
Na - tuur ont - waak-te in vol- le
Ge - daan ist 't met des win - ters.

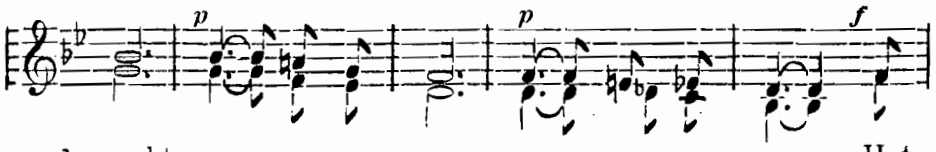

1. zacht
2 pracht } In éé - nen nacht! In éé - nen nacht! } Het Na-
3. macht } Ge-

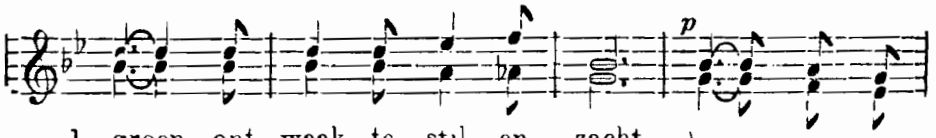

1. groen ont - waak - te stil en zacht
2. tuur ont - waak - te in vol - le pracht } In éé - nen
3. daan is 't met des win - ters macht

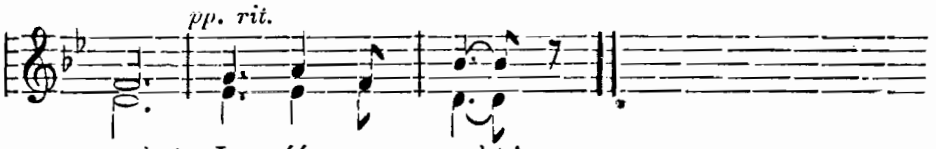

nacht! In éé - nen nacht!

17. Heer Lijster! sprak de Vink.

Matig, vrij in de maat.

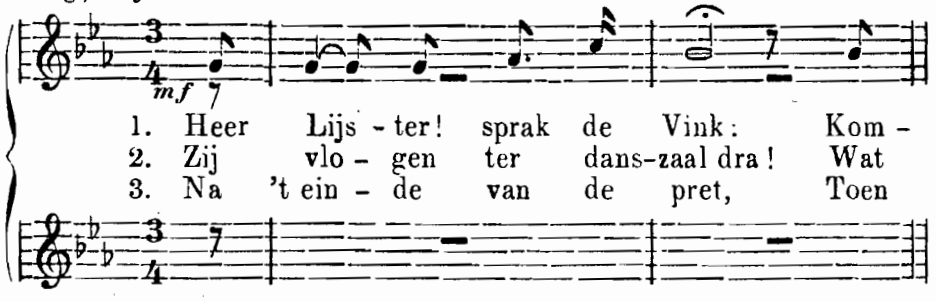

1. Heer Lijs - ter! sprak de Vink: Kom -
2. Zij vlo - gen ter dans-zaal dra! Wat
3. Na 't ein - de van de pret, Toen

Vroolijk.

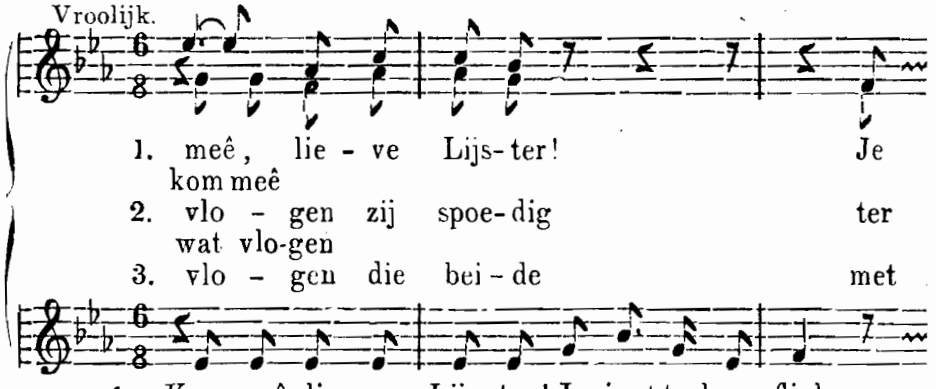

1. meê, lie - ve Lijs-ter! Je
kom meê
2. vlo - gen zij spoe-dig ter
wat vlo-gen
3. vlo - gen die bei - de met

1. Kom meê, lie - ve Lijs-ter! Je zingt toch zoo flink
2. Wat vlo - gen zij spoe-dig ter dans-zaal ha, ha,
3. Toen vlo - gen die bei - de met haas-te naar bed

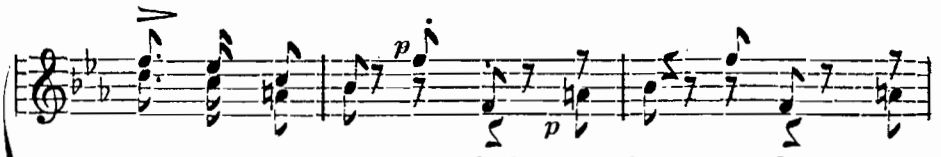

1. zingt toch zoo flink, zoo flink, zoo flink, zoo flink, zoo
2. dans-zaal. ha, ha, ha, ha! ha, ha, ha, ha, ha,
3. haas-te naar bed, naar bed! naar bed, naar bed, naar

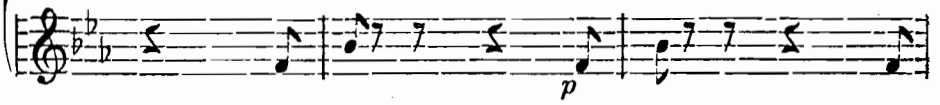

1. flink! De bloe-men die dan-sen zoo
2. ha! Kom-aan! riep de Vink bij der
3. bed! De bloe-men ook wa-ren van 't

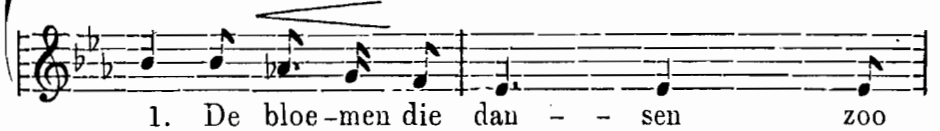

1. De bloe-men die dan - - sen zoo
2. Kom-aan, riep de Vink bij der
3. De bloe-men ook wa - - ren van 't

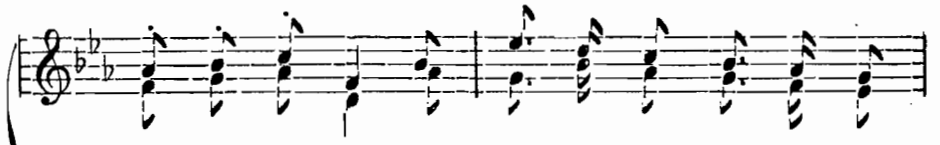

1. lus - tig in 't gras- Kom meê, lie - ve Lijs - ter! kom
2. bloe-men ple-zier; Danst op maar, Heer Lijs - ter en
3. dan - sen zoo moê, En slo - ten tot sla - pen haar

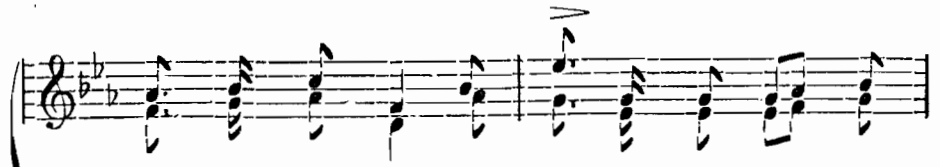

1. haas - tig, kom ras! Wij zul - len wat mu - zi -
2. ik ben ook hier! Wij zul - len u lied - jes
3. kel - ken ras toe. Ons Vink-je zag in zijn

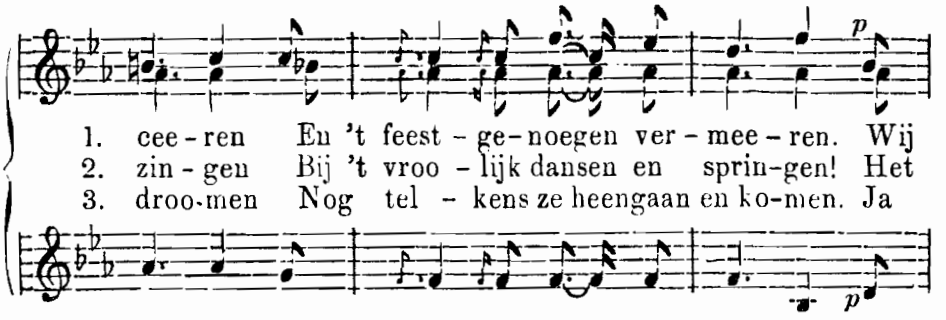

Iets vlugger.

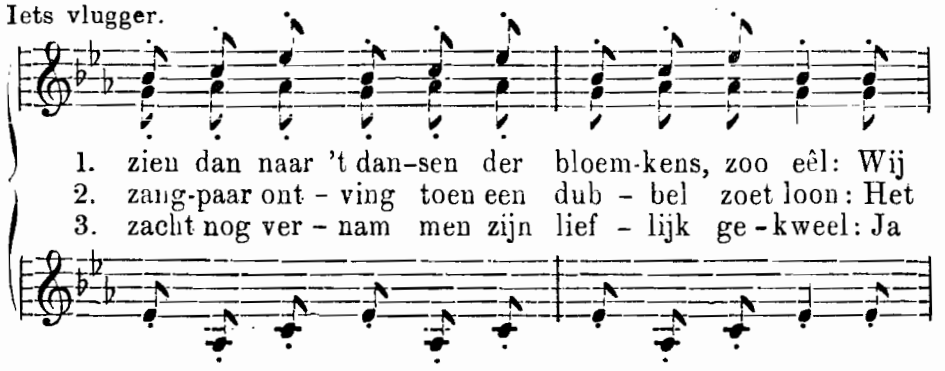

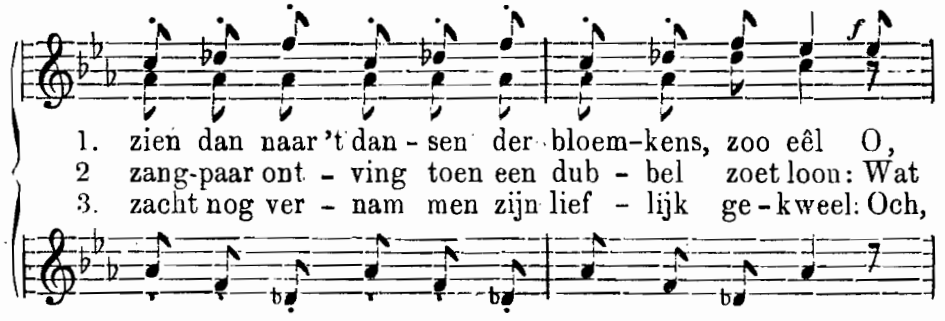

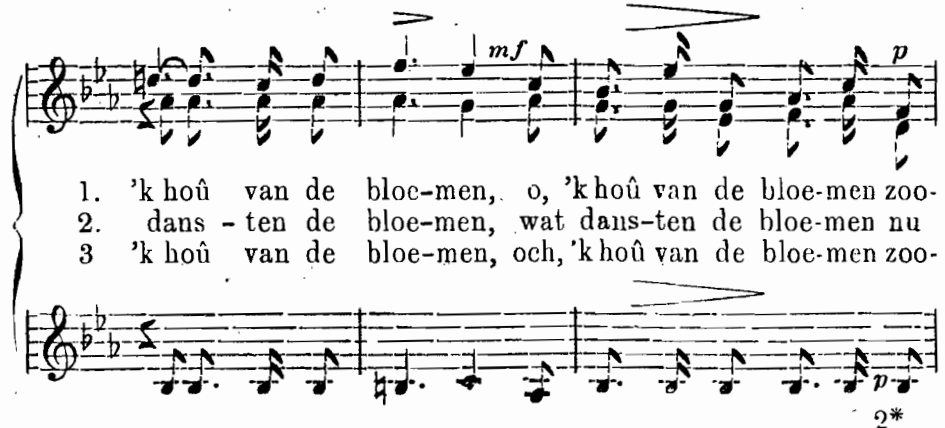

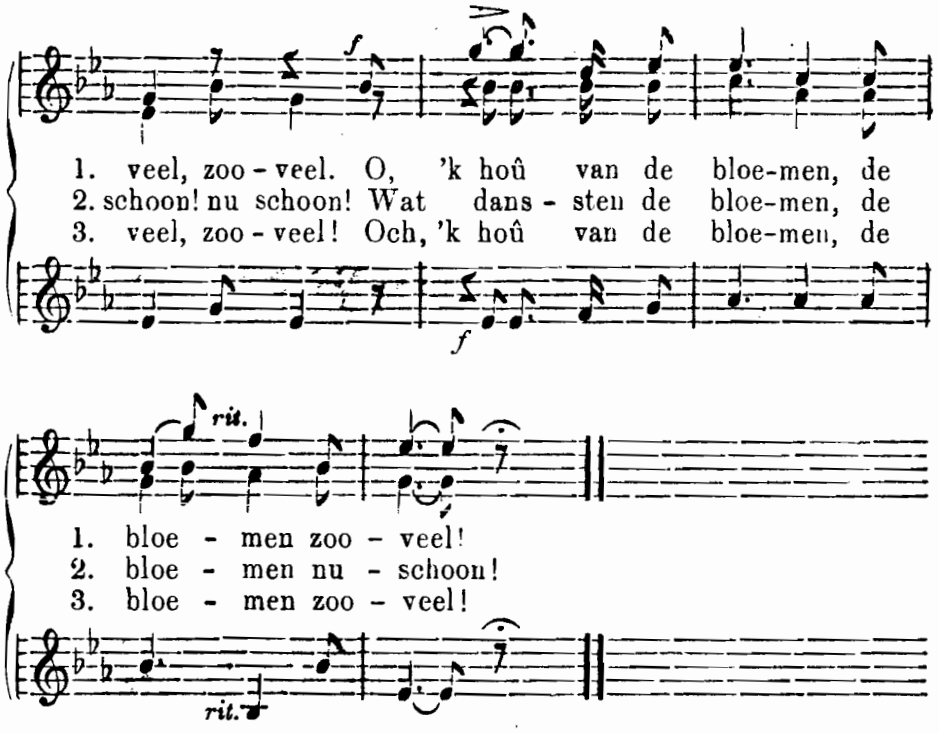

18. In den Nacht.

Langzaam.

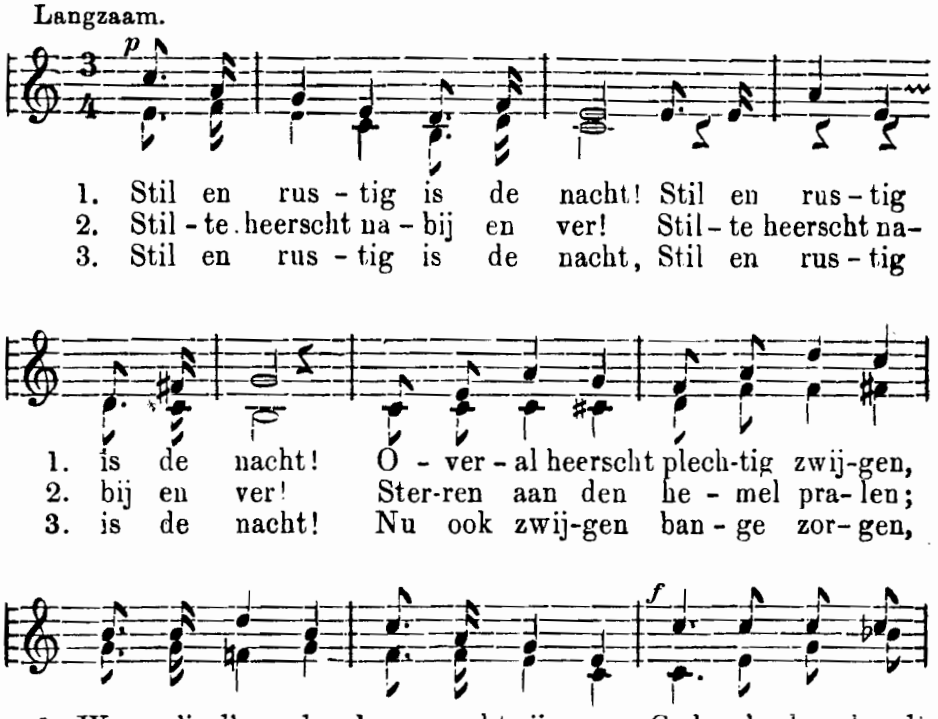

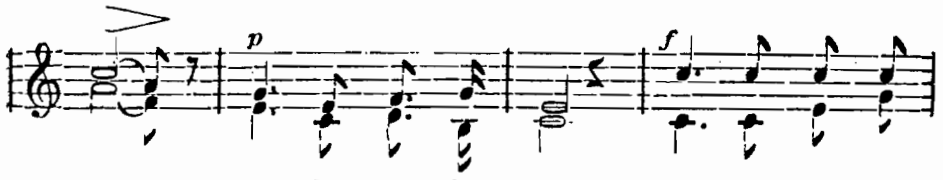

1 wacht In den stil - len nacht. God al - leen houdt
2. ver, Zegt u ie - dre ster. Ze is van u niet
3. wacht In den stil - len nacht. God houdt trouw de

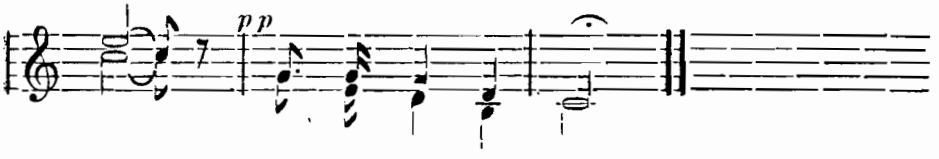

1. wacht In den stil - len nacht.
2. ver, Zegt u ie - dre ster.
3. wacht In den stil - len nacht.

19. Lente's aankomst.

Frisch en opgewekt.

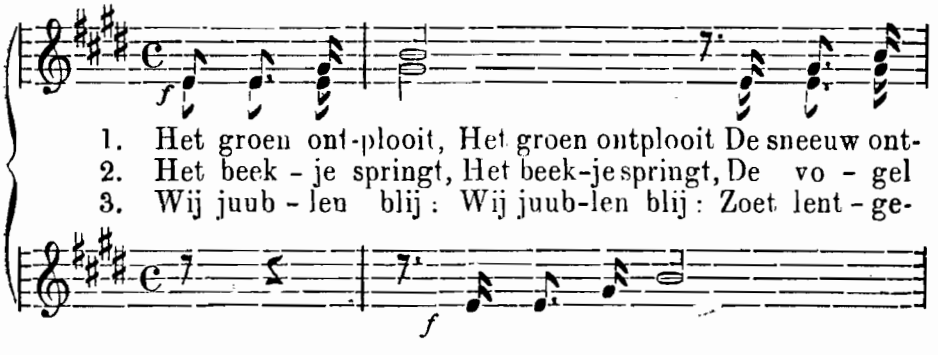

1. Het groen ont-plooit, Het groen ontplooit De sneeuw ont-
2. Het beek - je springt, Het beek-je springt, De vo - gel
3. Wij juub - len blij: Wij juub-len blij: Zoet lent - ge-

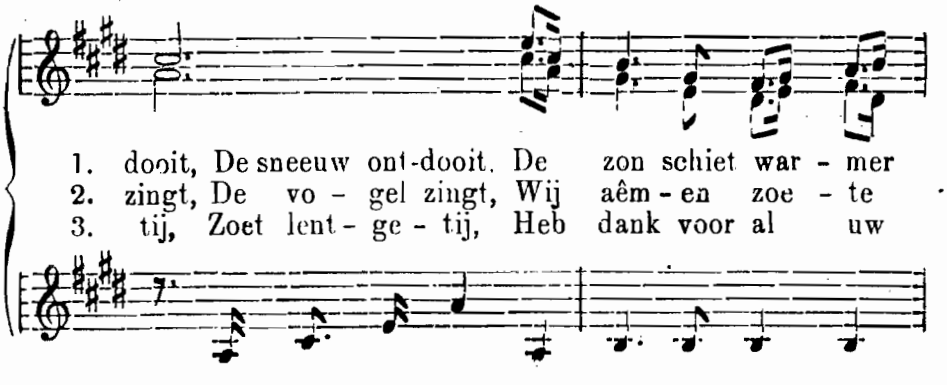

1. dooit, De sneeuw ont-dooit. De zon schiet war - mer
2. zingt, De vo - gel zingt, Wij aêm - en zoe - te
3. tij, Zoet lent - ge - tij, Heb dank voor al uw

mf

1. stra - len! Het groen ont-plooit Het groen ont-plooit, De
2. geu - ren. Het beek-je springt, Het beek-je springt, De
3. ze - gen! Wij juub-len blij, Wij juub-len blij: Zoet

mf

cresc.

1. sneeuw ont - dooit, De sneeuw ont-dooit, De zon schiet
2. vo - gel zingt, De vo - gel zingt, Wij aê - men
3. lent - ge - tij, Zoet lent - ge - tij, Heb dank voor

1. war - mer stra - len! Vaar - wel nu, bar - re
2. zoe - te geu - ren. Wij wor- den, zij 't ook
2. al uw ze - gen! Wij stem-men met de

1. win - ter-tijd! De schoo-ne len - te komt ver-blijd
2. hier en daar, In 't eerst zoo dood-sche veld ge -waar
3. voog - len in; Wees wel-kom, schoone ko - nin - gin!

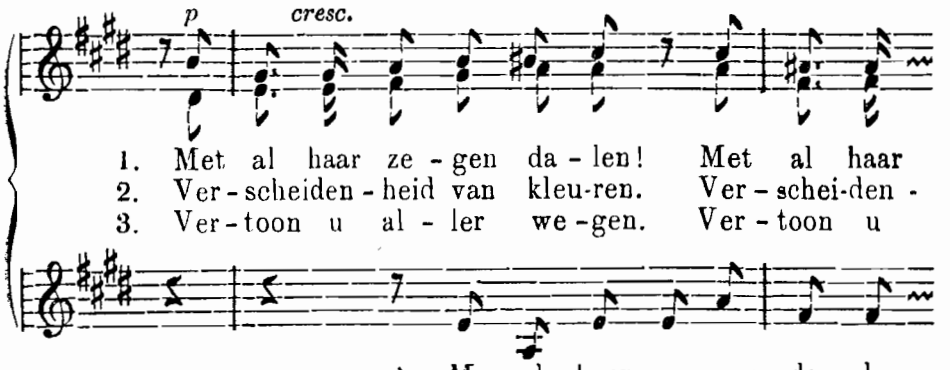

1. Met al haar ze - gen da - len
2. Ver-schei-den-heid van kleu-ren
3. Ver-toon u al - ler we - gen

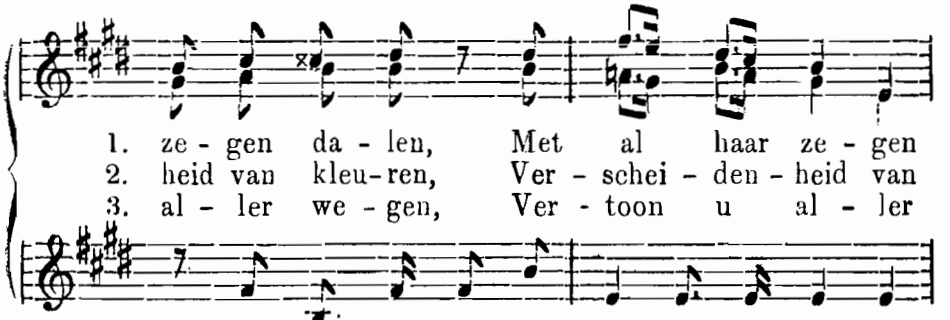

1. Met al haar ze - gen Met al haar ze - gen
2. Ver-schei-den - heid, ja Verschei-den - heid van
3. Ver - toon u al - ler we - gen ja al - ler

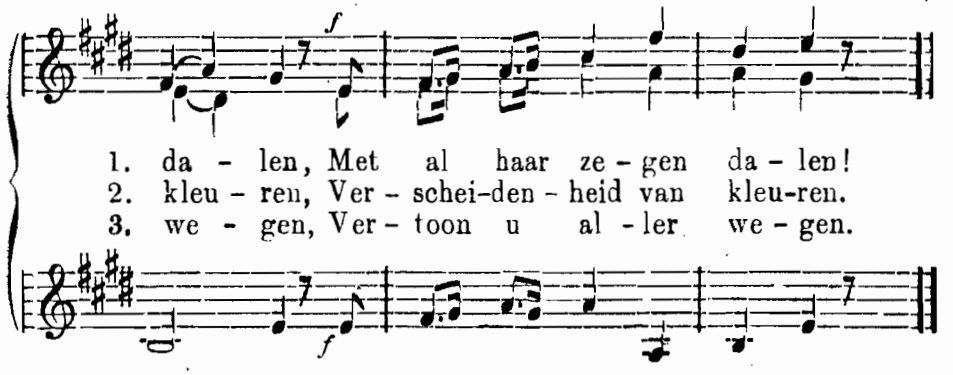

20. Gewandeld!

In marsch-maat

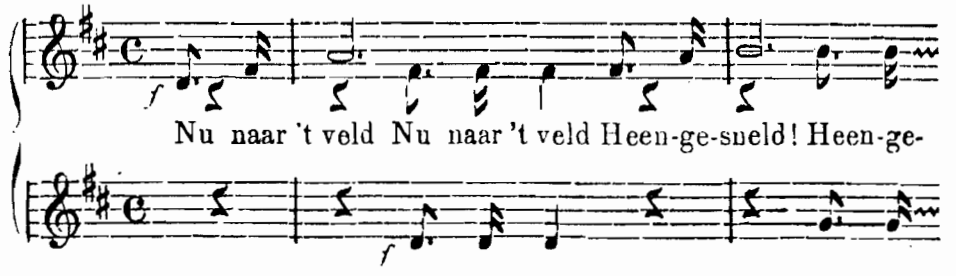

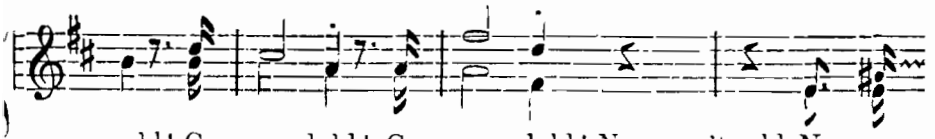
sneld! Ge-wan-deld! Ge - wan-deld! Nu naar 't veld Nu naar

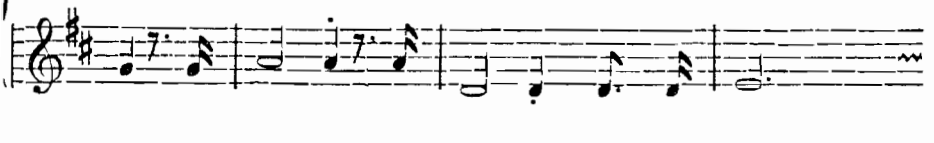

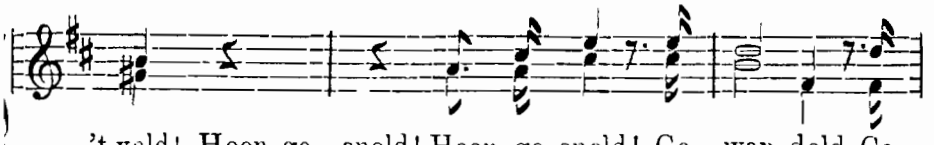
't veld! Heen-ge - sneld! Heen-ge-sneld! Ge -- wan-deld Ge-

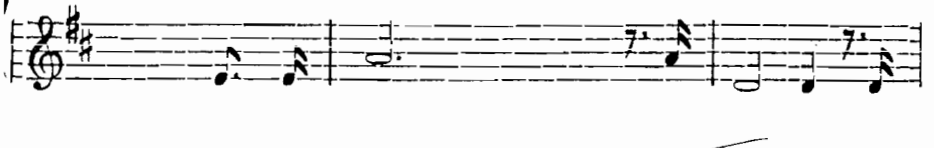

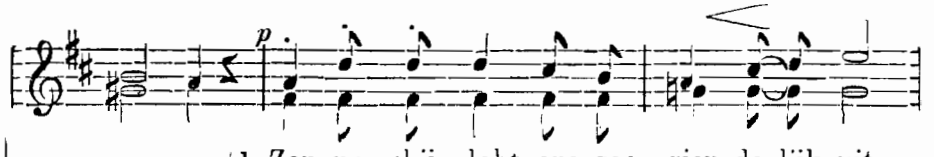
wan-deld!
1. Zon-ne-schijn lokt ons zoo vrien-de-lijk uit;
2. 't Water weer-spie-gelt een gou - den gloed;

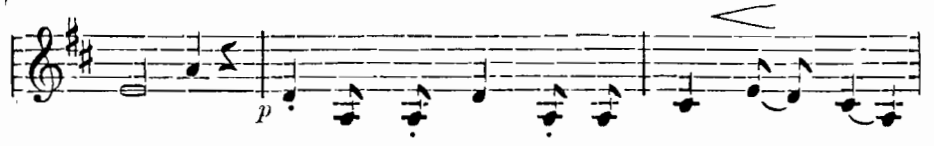

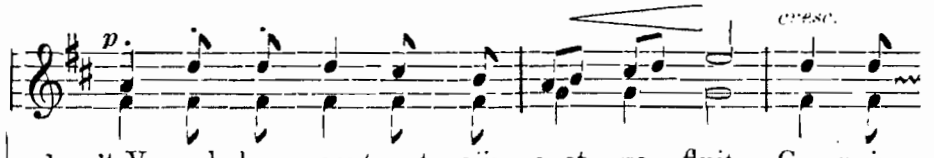
cresc.
1. 't Vo-gel- koor roept met zijn zoet ge - fluit: Groen is
2. 's Leeuwriks ge - zang dringt in ons ge - moed; 't Ko-ren-

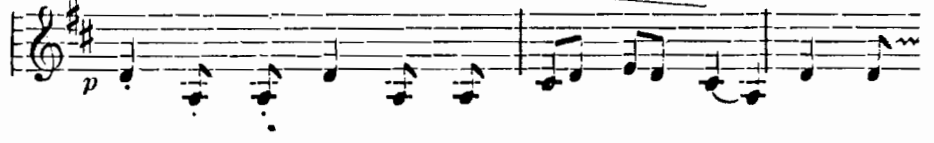

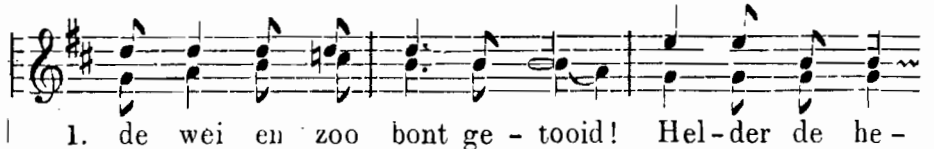
1. de wei en zoo bont ge - tooid! Hel-der de he -
2. veld wuift ons het wel - kom toe: 't Vee graast in vre -

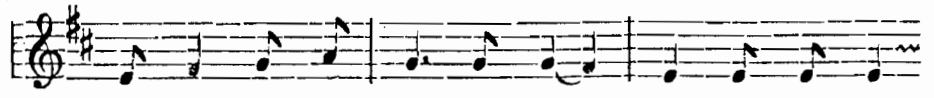

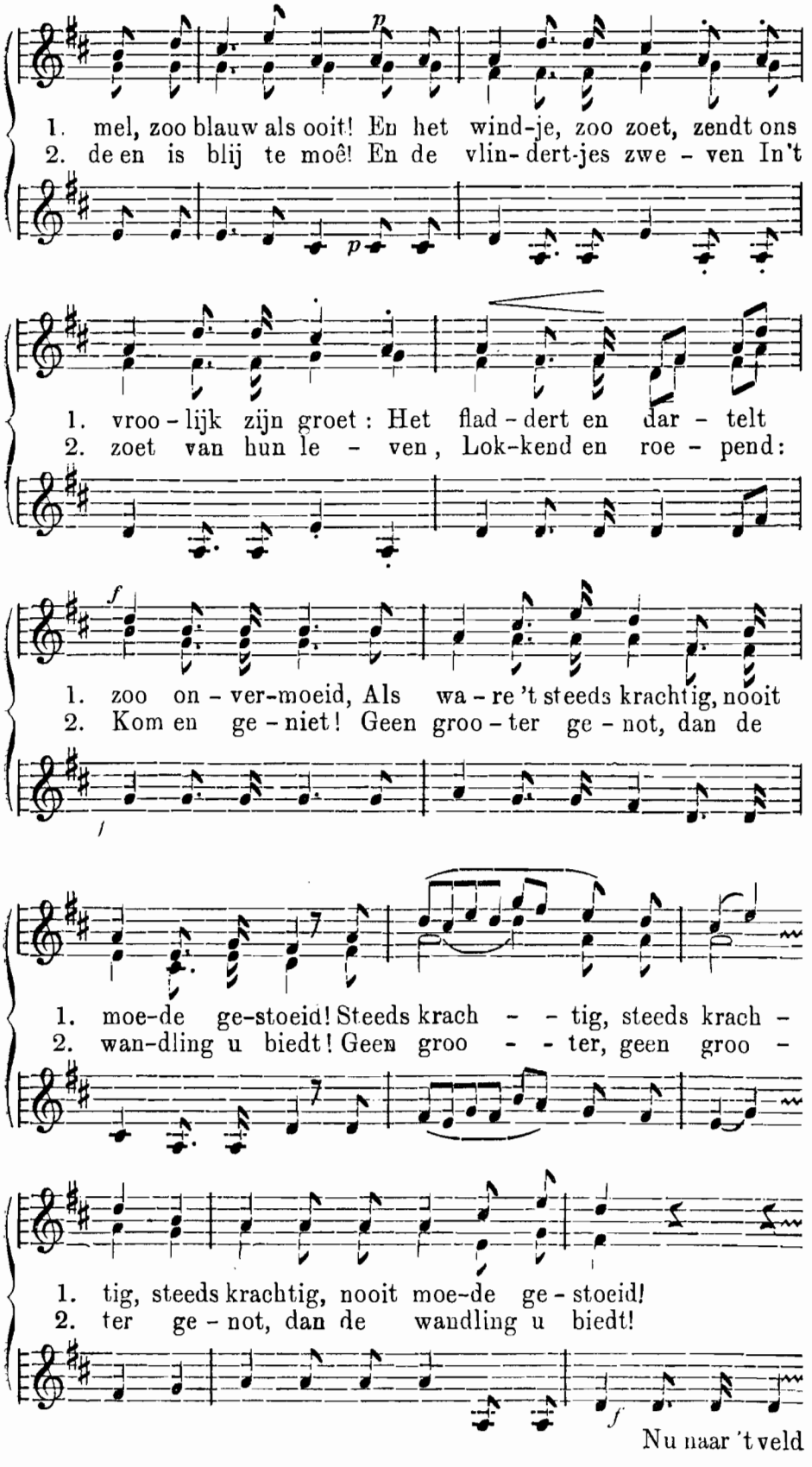

Nu naar 't veld

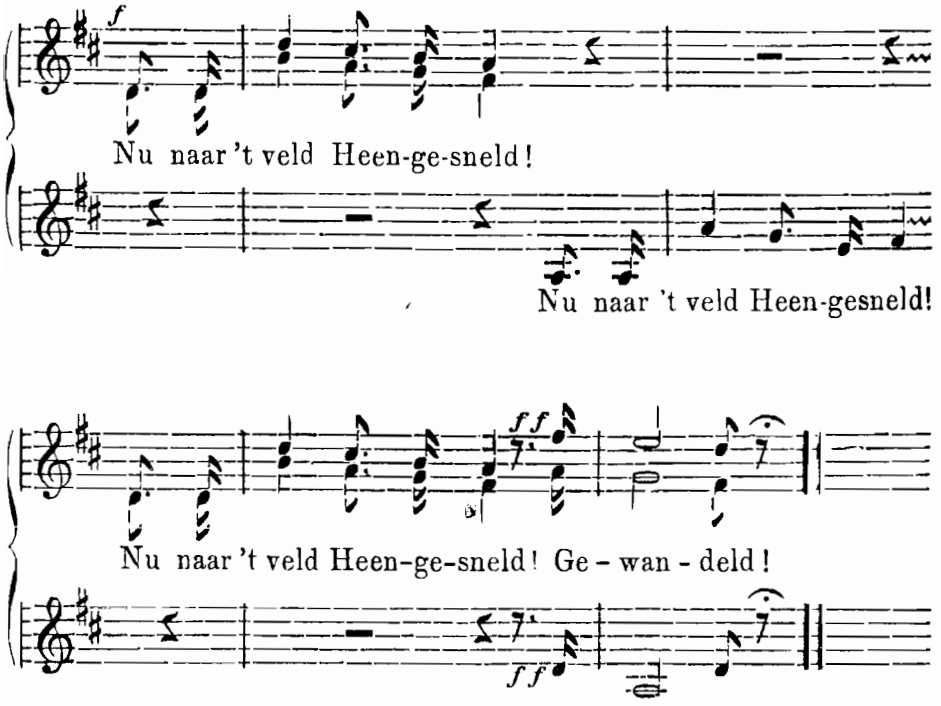

21. Marschliedje.

In marsch-tempo.

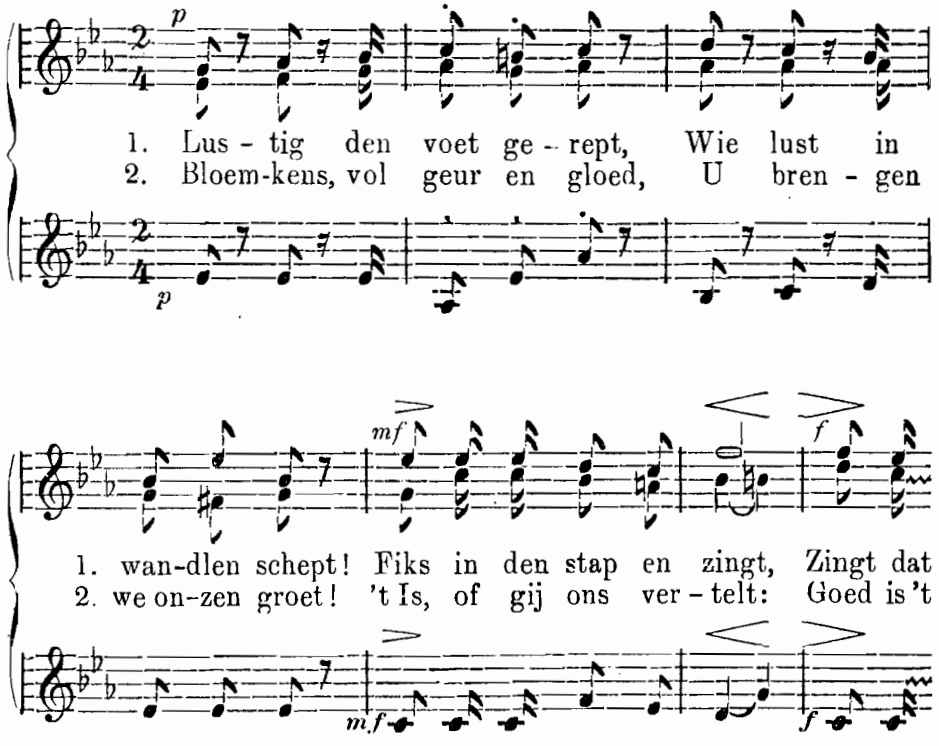

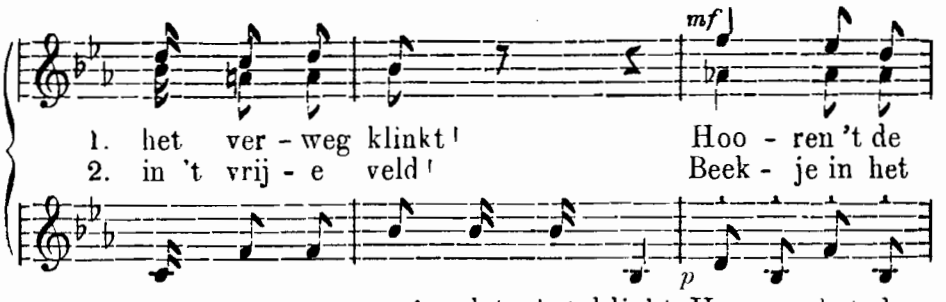
mf
1. het ver - weg klinkt! Hoo - ren 't de
2. in 't vrij - e veld! Beek - je in het
p
1. dat het klinkt Hoo-ren het de
2. in het veld Beek-jen in het

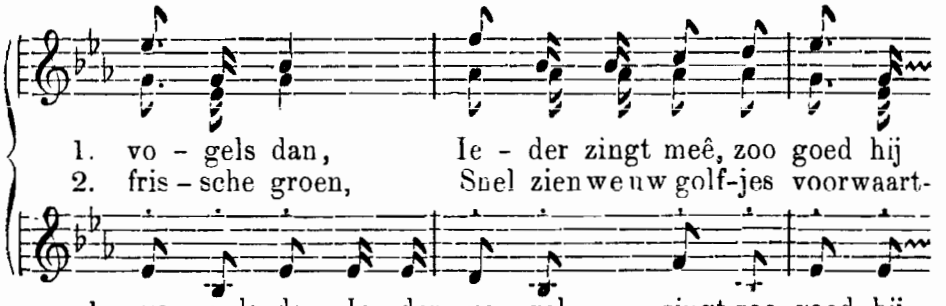
1. vo - gels dan, Ie - der zingt meê, zoo goed hij
2. fris - sche groen, Snel zien we uw golf-jes voorwaart-
1. vo - gels dan Ie - der vo - gel zingt zoo goed hij
2. fris-sche groen, U - we golf-jes zien wij voorwaart-

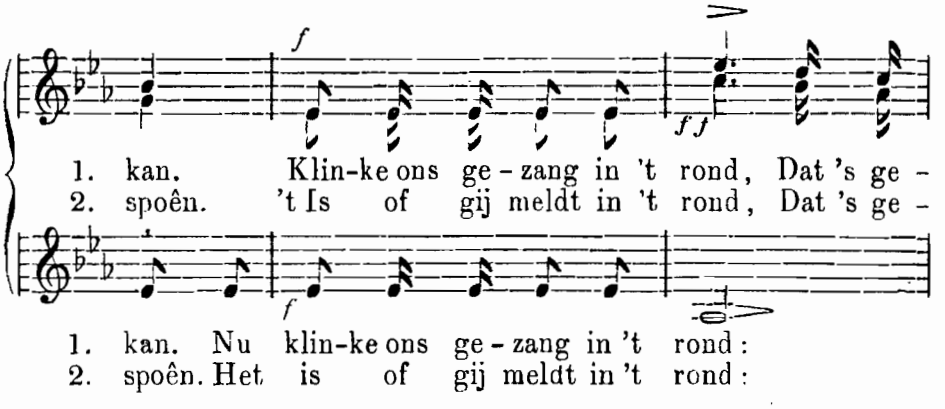
f
ff
1. kan. Klin-ke ons ge - zang in 't rond, Dat 's ge -
2. spoên. 't Is of gij meldt in 't rond, Dat 's ge -
f
1. kan. Nu klin-ke ons ge - zang in 't rond:
2. spoên. Het is of gij meldt in 't rond:

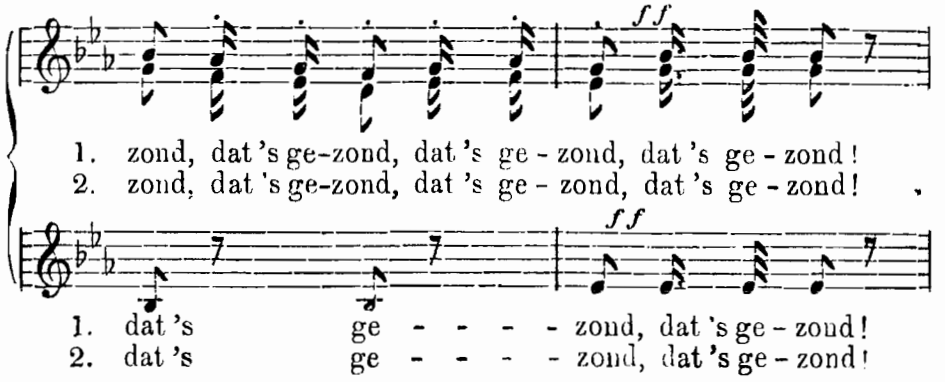
ff
1. zond, dat 's ge-zond, dat 's ge - zond, dat 's ge - zond!
2. zond, dat 's ge-zond, dat 's ge - zond, dat 's ge - zond!
ff
1. dat 's ge - - - - zond, dat 's ge - zond!
2. dat 's ge - - - - zond, dat 's ge - zond!

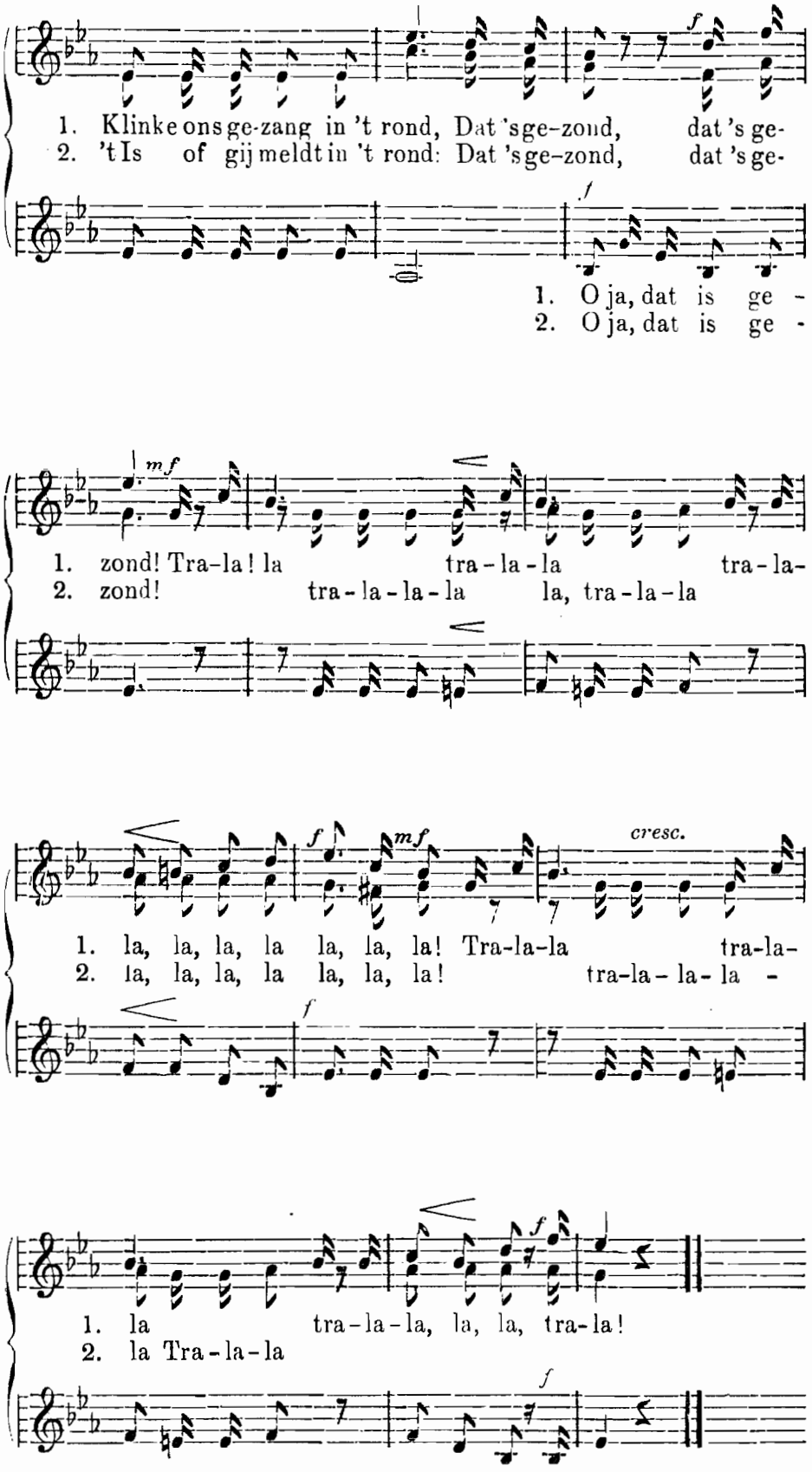
f
1. Klinke ons ge-zang in 't rond, Dat 's ge-zond, dat 's ge-
2. 't Is of gij meldt in 't rond: Dat 's ge-zond, dat 's ge-
f
1. O ja, dat is ge -
2. O ja, dat is ge -
mf
1. zond! Tra-la! la tra-la-la tra-la-
2. zond! tra-la-la-la la, tra-la-la
f mf cresc.
1. la, la, la, la la, la, la! Tra-la-la tra-la-
2. la, la, la, la la, la, la! tra-la-la-la -
f
f
1. la tra-la-la, la, la, tra-la!
2. la Tra-la-la
f

22 Danklied.

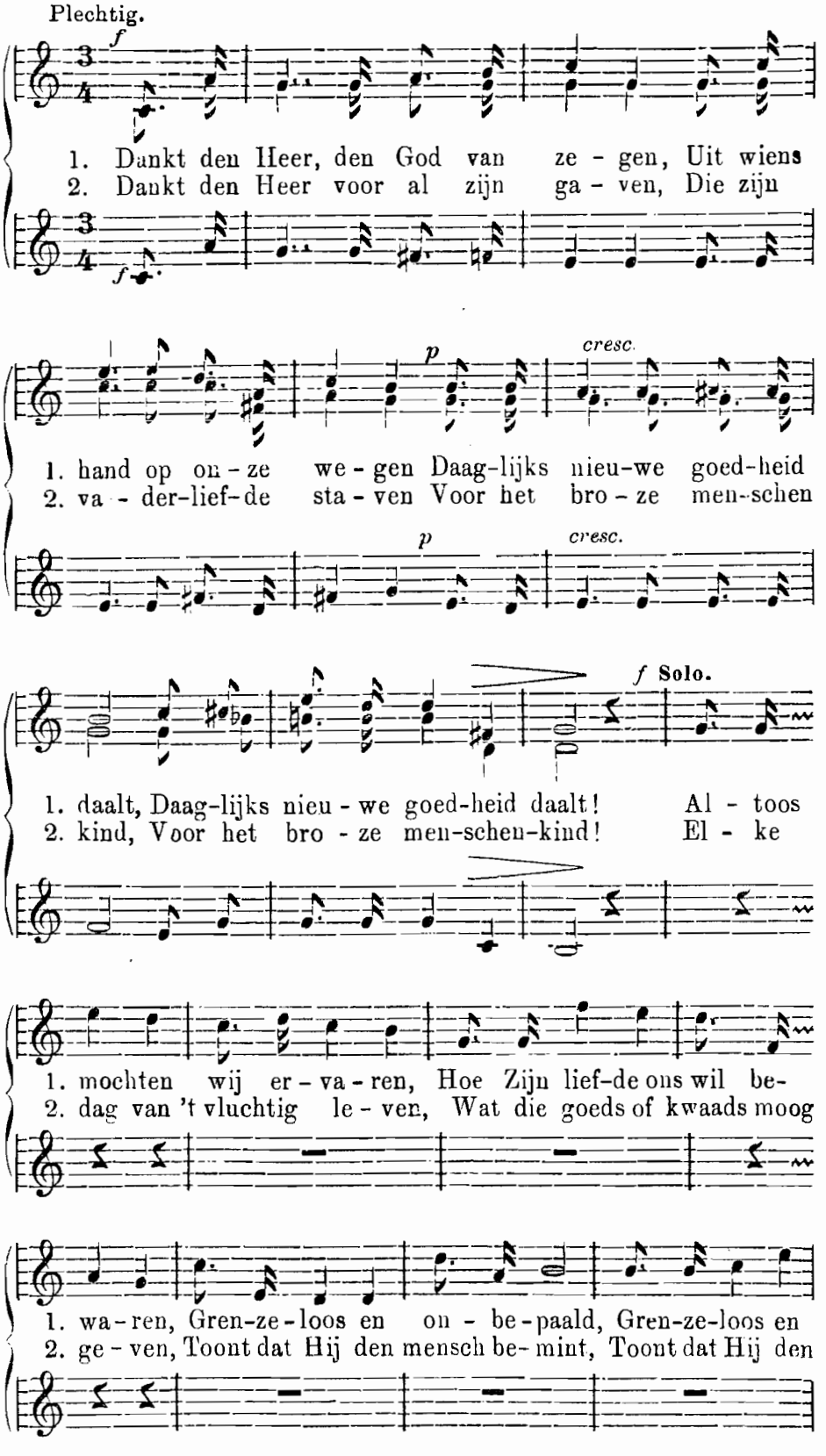
Plechtig.
f
1. Dankt den Heer, den God van ze - gen, Uit wiens
2. Dankt den Heer voor al zijn ga - ven, Die zijn
p
cresc.
1. hand op on - ze we - gen Daag-lijks nieu-we goed-heid
2. va - der-lief-de sta - ven Voor het bro - ze men-schen
p
cresc.
f Solo.
1. daalt, Daag-lijks nieu - we goed-heid daalt! Al - toos
2. kind, Voor het bro - ze men-schen-kind! El - ke
1. mochten wij er - va - ren, Hoe Zijn lief-de ons wil be-
2. dag van 't vluchtig le - ven, Wat die goeds of kwaads moog
1. wa - ren, Gren-ze - loos en on - be - paald, Gren-ze-loos en
2. ge - ven, Toont dat Hij den mensch be- mint, Toont dat Hij den

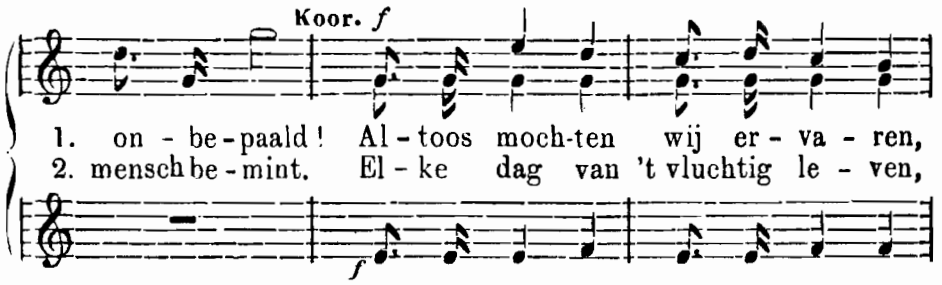
Koor. f
1. on - be - paald! Al - toos moch-ten wij er - va - ren,
2. mensch be - mint. El - ke dag van 't vluchtig le - ven,
f

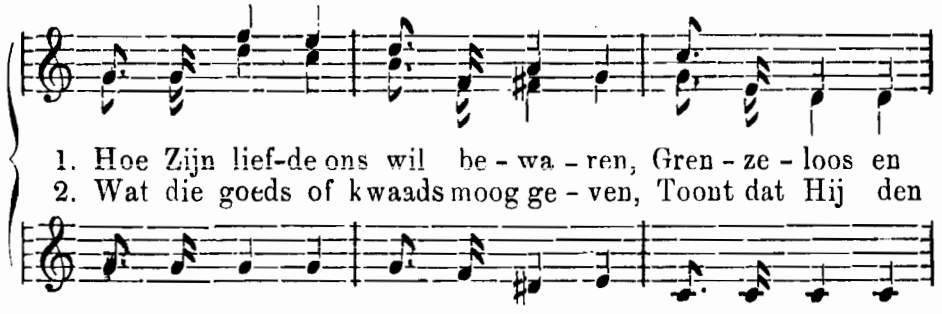
1. Hoe Zijn lief-de ons wil be - wa - ren, Gren - ze - loos en
2. Wat die goeds of kwaads moog ge - ven, Toont dat Hij den

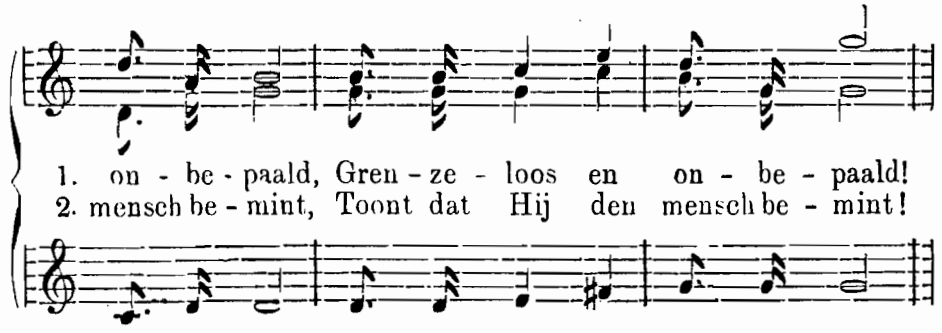
1. on - be - paald, Gren - ze - loos en on - be - paald!
2. mensch be - mint, Toont dat Hij den mensch be - mint!

Levendiger.

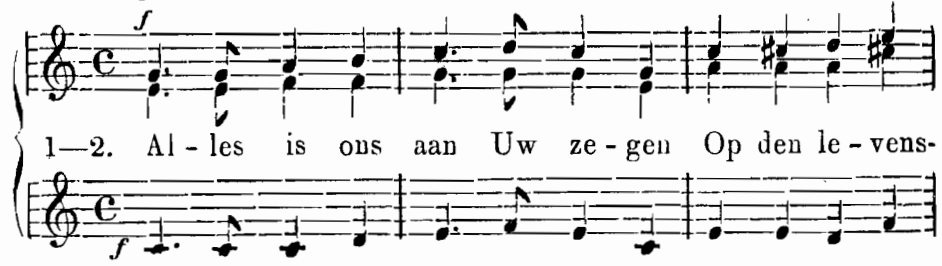
f
1—2. Al - les is ons aan Uw ze - gen Op den le - vens-
f

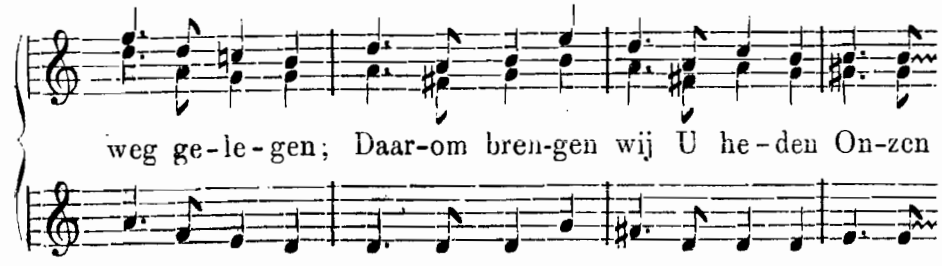
weg ge - le - gen; Daar-om bren-gen wij U he - den On-zen

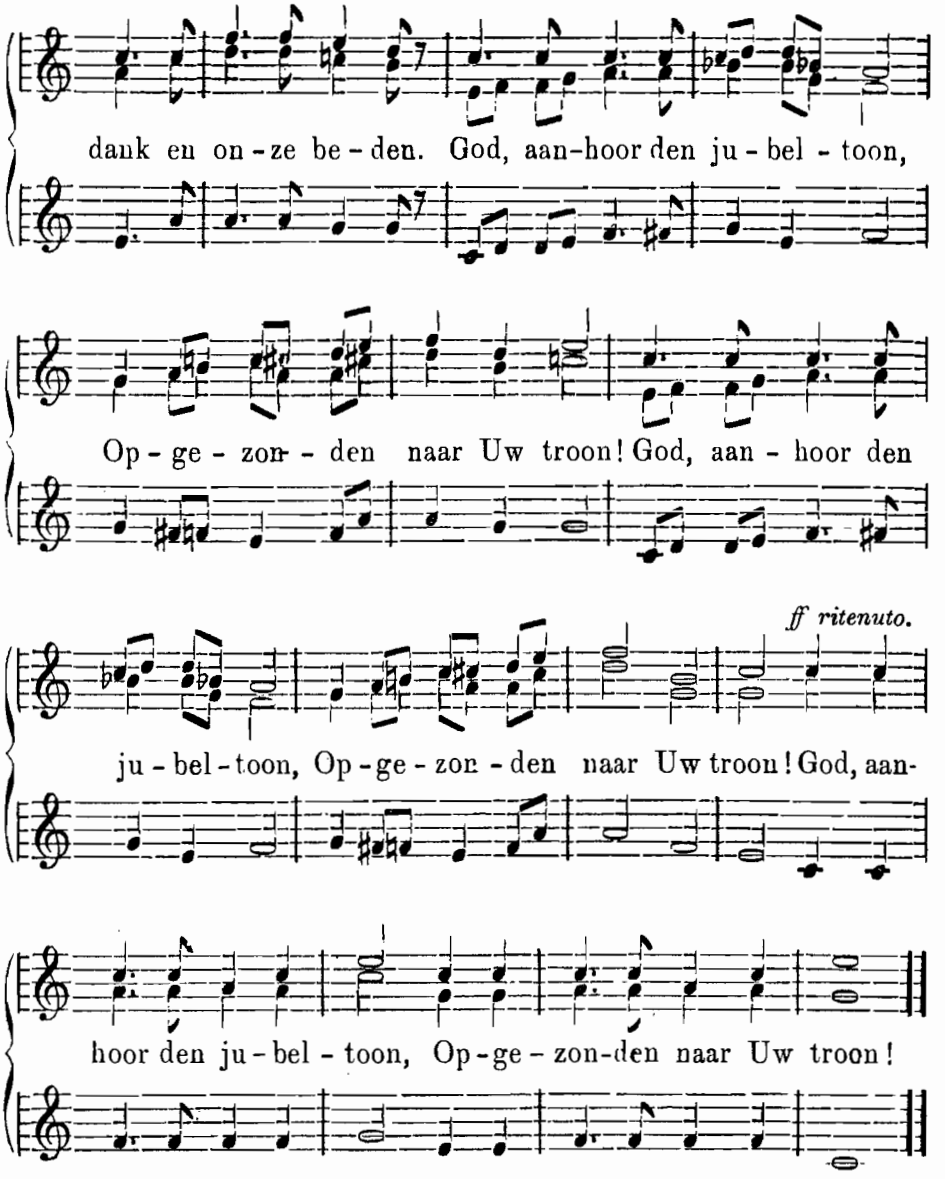

23. De Jaargetijden.

Frisch.

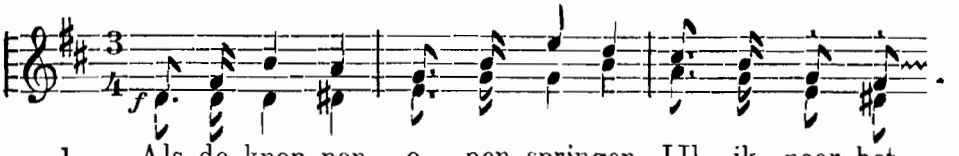

1. Als de knop-pen o - pen springen, IJl ik naar het
2. Als de pur - pren ro - zen bloei-en, 'tKo-ren op den
3. Als de zoe - te drui-ven zwel-len, En het ooft tot
4. Als de zil - vren vlokken val - len, En het heer-lijk
5. 'sMorgens, 's a - vonds, t'al-len tij - de, Zing uw lied en

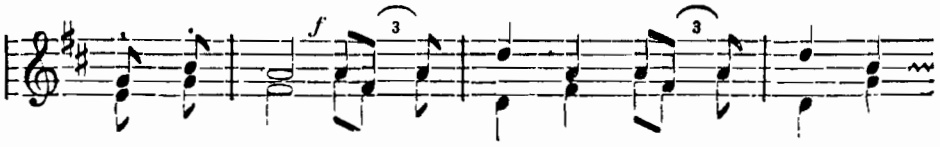

1. groe - ne veld: 'k Moet in 't lied dan me - de zin - gen,
2. ak - ker geelt, 'k Moet dan zin - gen, schoon van 't stoei-en
3. pluk - ken wenkt, 'k Moet dan zin - gend 't heil ver - tel - len,
4. kerstfeest naakt, Luid moet dan mijn zang - toon schal - len,
5. smaak ge-neugt: Wat u im - mer ook ver - blij - de,

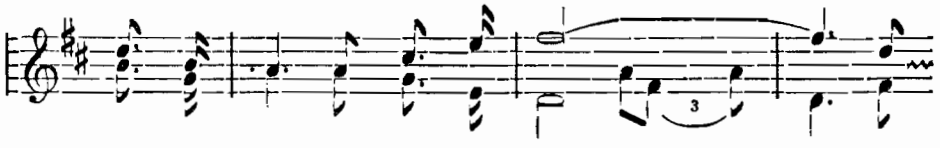

1. Door de voog - len in - ge - steld. 'k Moet in 't lied dan
2 Moe - de, toch niet moê ge-kweeld. 'k Moet dan zin - gen,
3. Dat het herfst-sei - zoen mij schenkt. 'k Moet dan zin - gend
4. Die mijn vreugd nog blij - der maakt. Luid moet dan mijn
5. 't Zin-gen geeft het hoo - ger vreugd. Wat u im - mer

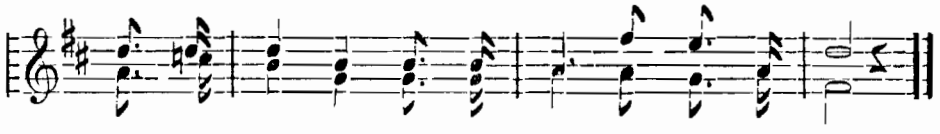

1. me - de zin - gen, Door de voog- len in - ge - steld.
2. schoon van 't stoei-en Moe - de, toch niet moê-ge - kweeld.
3. 't heil ver - tel - len, Dat het herfst-sei - zoen mij schenkt.
4. zang - toon schallen, Die mijn vreugd nog blij- der maakt.
5. ook ver - blij - de, 't Zin-gen geeft het hoo-ger vreugd.

24. Natuur, wat zijt ge toch schoon!

Vroolijk en levendig.

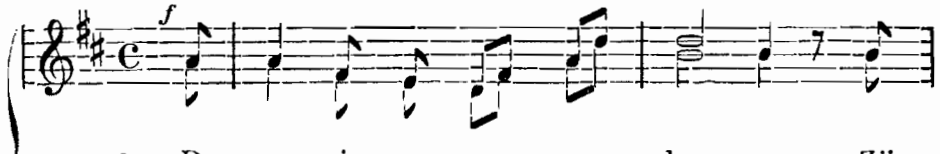

1. De zon is pas op - ge - ko - men; Zij
2. De wind suist door 't loof der boo - men En

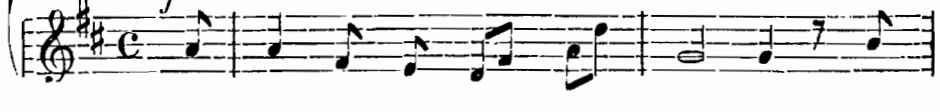

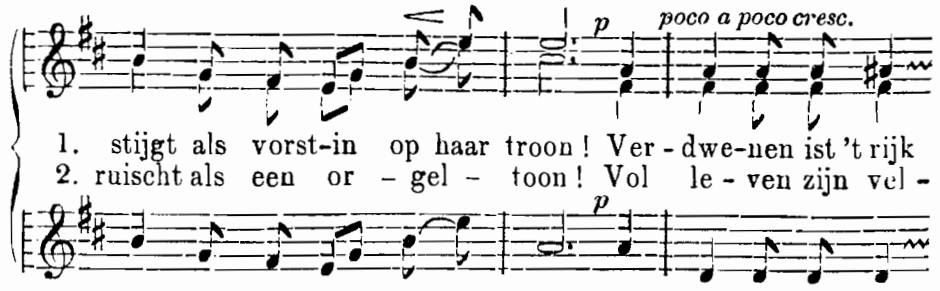
p
poco a poco cresc.
1. stijgt als vorst-in op haar troon! Ver - dwe-nen ist 't rijk
2. ruischt als een or - gel - toon! Vol le - ven zijn vel -
p

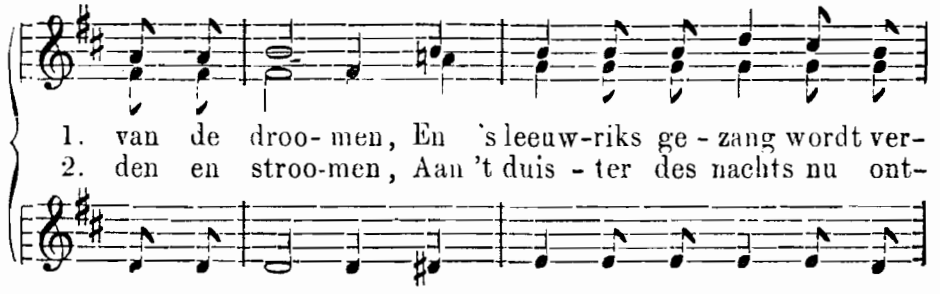
1. van de droo- men, En 's leeuw-riks ge - zang wordt ver-
2. den en stroo-men, Aan 't duis - ter des nachts nu ont-

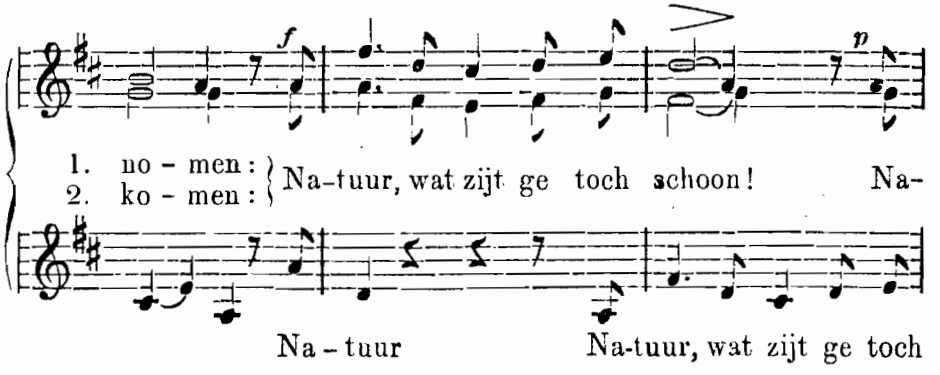
f
p
1. no - men:
2. ko - men:
Na-tuur, wat zijt ge toch schoon! Na-
Na - tuur
Na-tuur, wat zijt ge toch

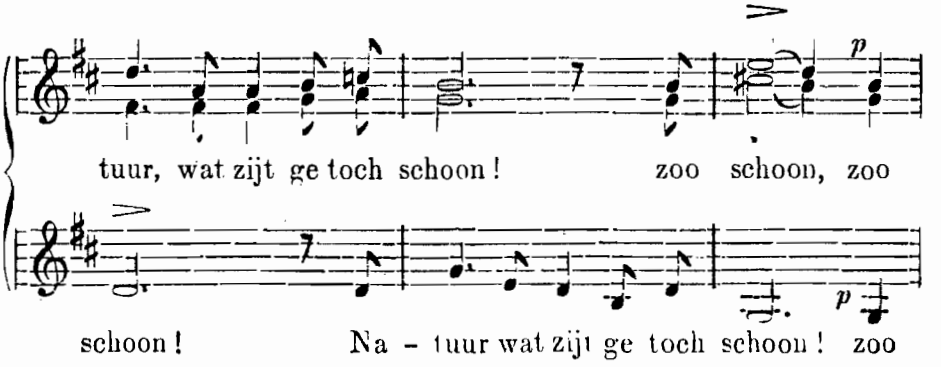
p
tuur, wat zijt ge toch schoon! zoo schoon, zoo
p
schoon! Na - tuur wat zijt ge toch schoon! zoo

langzamer

Tempo I.

schoon! Na - tuur, wat zijt ge toch schoon! Mijn

schoon! wat zijt ge toch schoon!

hart, wil het boo-ze schro - men! Dat rein-heid in u

woon! Leer lust en zin - nen be - to-men, Dan voelt ge eerst

recht vol - ko - men: Na - tuur wat zijt ge toch

Na - tuur Na-

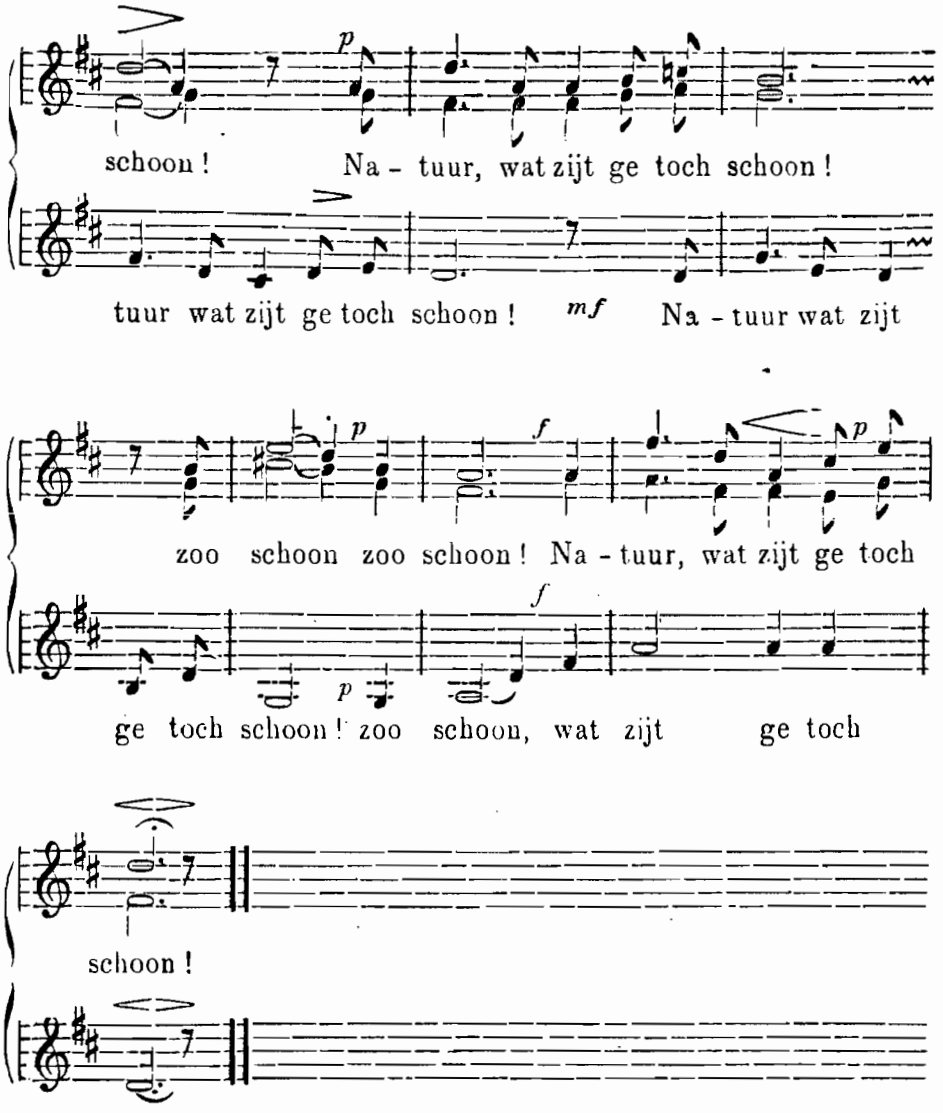

25. Hoe schoon is de Mei!

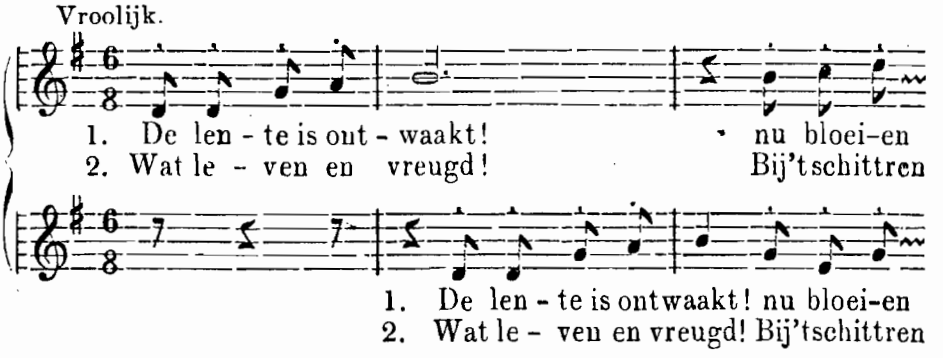

1. se - rin - gen, Nu dart - len de scha - pen, de
2. der zon - ne Verheugt zich het visch - je in den

1. se - rin - gen, Nu dart - len de
2. der zon - ne Ver-heugt zich het

1. vo - - - gel - tjes zin - gen: Hoe lie - fe - lijk
2. vliet en de bron - ne Ver- telt in haar

1. scha-pen, de vo - gel-tjes zin - gen
2. vischje in den vliet en de bron - ne

1. klin - gen De klok-jes bij 't sprin - gen
2. sprin - gen Hoor 't lie-fe - lijk klin - gen

1. Hoe lie- fe - lijk klin - gen De klok-jes bij 't
2. Ver-telt in haar sprin - gen: Hoor 't lie-fe - lijk

p *cresc.* *rit.*

1—2. kling, kling, kling, kling, kling,

1. sprin-gen
2. klin - gen } 1—2 kling, kling, kling, kling, kling

a tempo.

kling

1. Kom, zin - gen en dan -
2. Pluk bloe -men, vlecht krans-

poco rit.

kling, kling, kling, kling kling

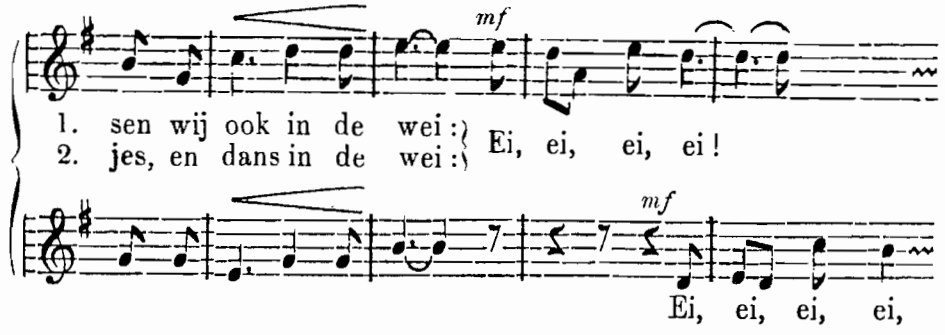

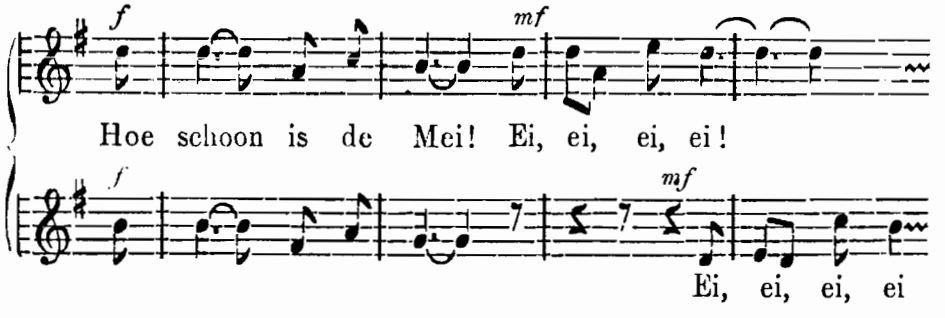

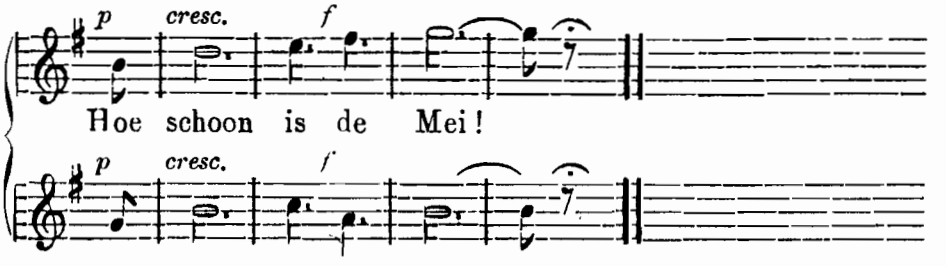

26. In 't harte van de baren.

Plechtig.

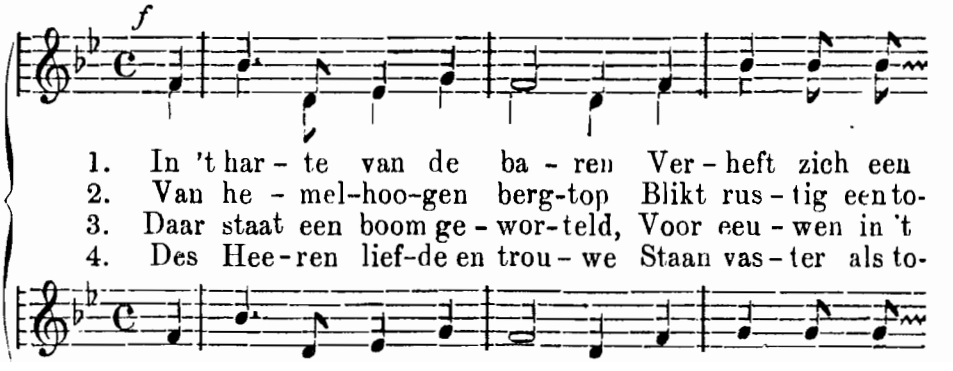

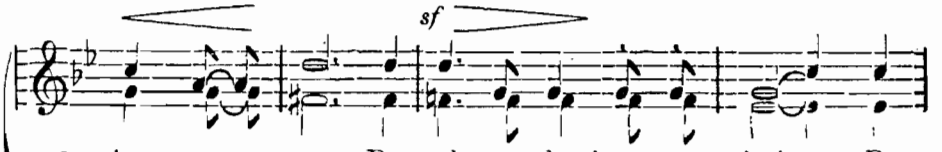

1. hoo - ge rots. De gol - ven brui-sen en schui men, De
2. ren wijd heen. De win - den ra - zen en gie - ren, De
3. woud ge - plant. Het on-weer teis-tert zijn blaad'ren, Het
4. ren en rots. Zij groe nen steeds als de blaad'ren, Welk

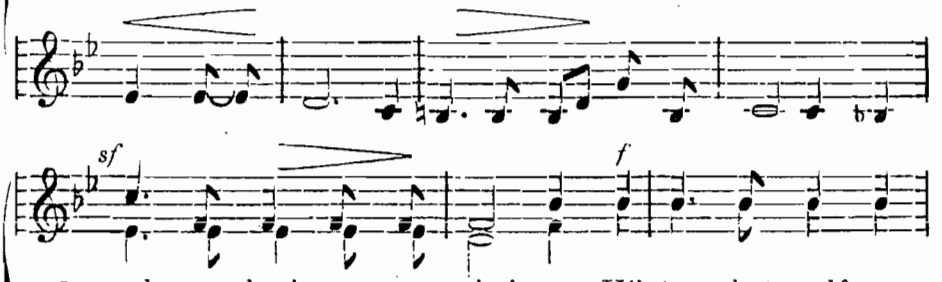

1. gol - ven brui - sen en schui-men, Hij tart het golf- ge-
2. win- den ra - zen en gie - ren, Geen steen valt naar be-
3. on - weer tei - stert zijn blaad-ren, Hij zelv'houdt nochtans
4. on - ge - val mo - ge naad-ren, 't Zij storm of golf- ge-

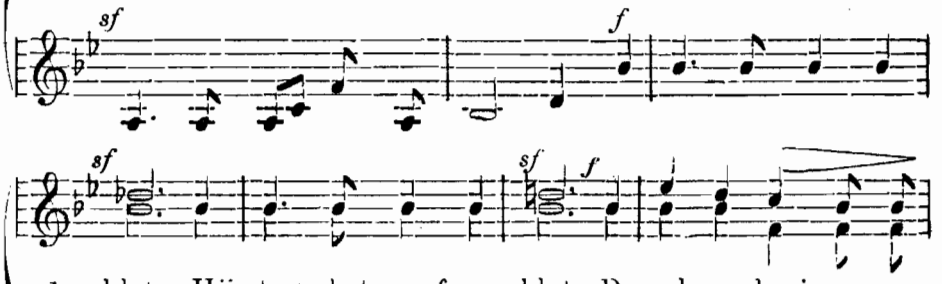

1. klots. Hij tart het golf- ge- klots. De gol-ven brui-sen en
2. neên. Geen steen valt naar be - neên. De win-den ra - zen en
3. stand. Hij zelv' houdt nochtans stand. Het onweer teis-tert zijn
4. klots. 't Zij storm of golf- ge-klots. Welk on-ge- val mo - ge

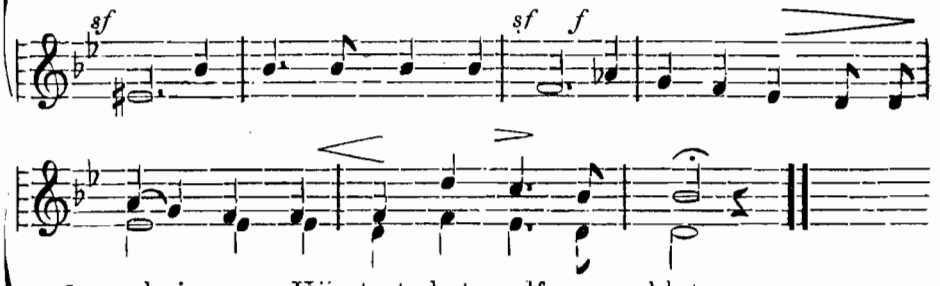

1. schui - men, Hij tart het golf - ge - klots.
2. gie - ren, Geen steen valt naar be - neên.
3. blaad- ren, Hij zelv' houdt nochtans stand.
4. naad - ren. 't Zij storm of golf - ge - klots.

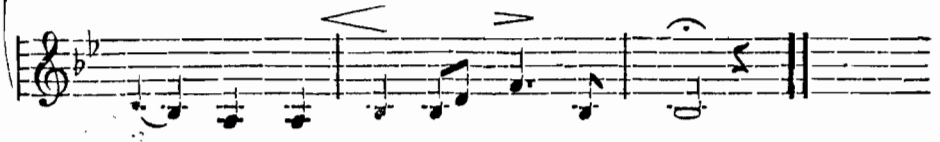

STOOM-SNELPERSDRUKKERIJ VAN M. WYT & ZONEN TE ROTTERDAM.